

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

16. ČÍSLO / XXII. ROČNÍK

12 Kč • 0,55 €

20. DUBNA 2014

Z obsahu:

O svátosti manželství
Katecheze Svatého otce
Františka při generální
audienci na náměstí
Sv. Petra v Římě,
2. dubna 2014
- strana 2 -

**Slavte Velikonoce
s Kristem**
P. Martin Rohrer
- strana 4 -

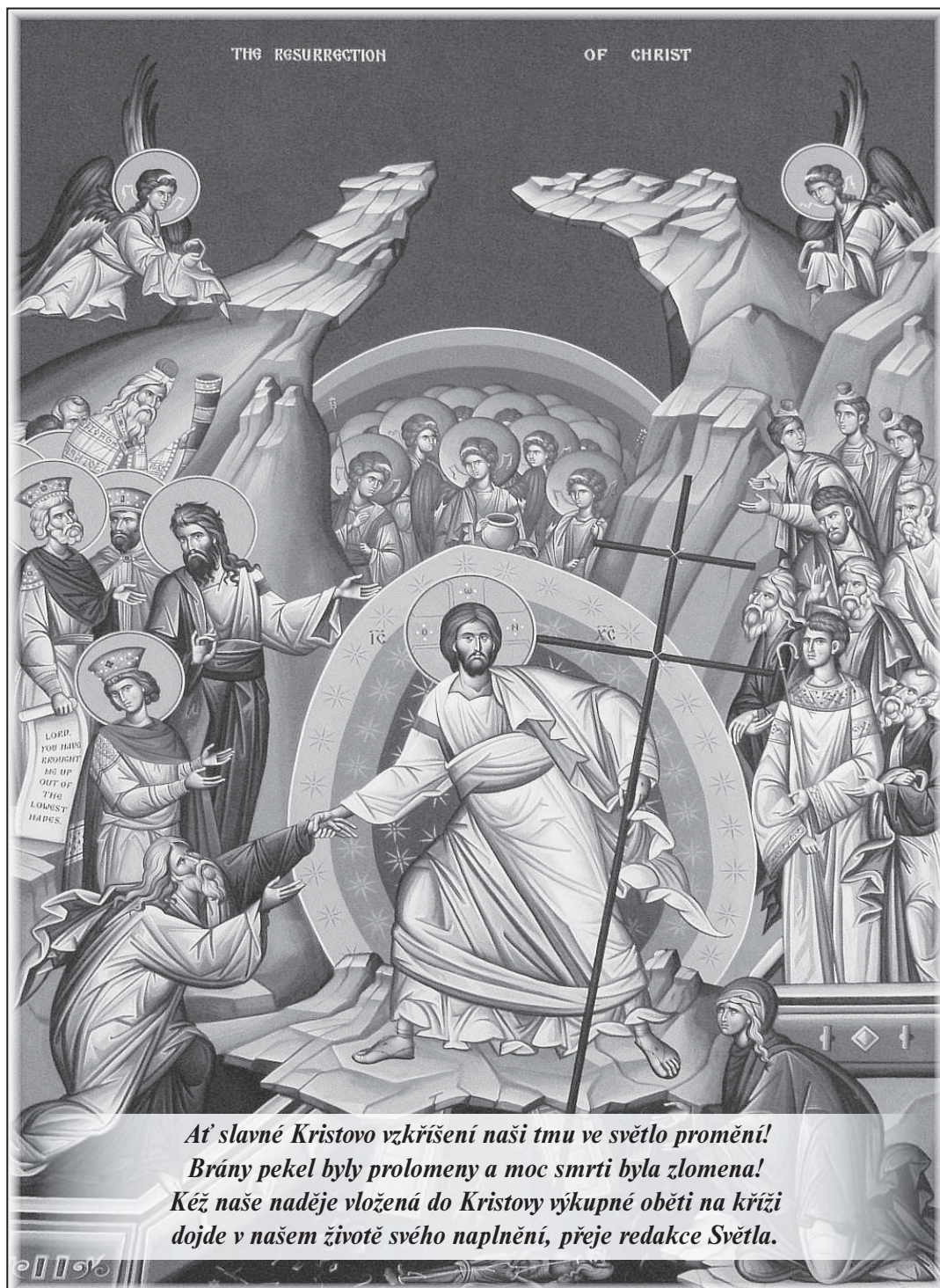
**Historický fakt
zmrtychvstání**
P. Mieczyslaw
Piotrowski TChR
- strana 6 -

Víra
Marcel Farine
- strana 7 -

Nové divy svatého Šarbela
Setkání s P. Luisem
Matarem v jeho klášteře
v Annayi (Jbeil, Libanon)
- strana 9 -

**Svatý Šarbel Machlúf -
poutník absolutna**
Marianne Weyerová
- strana 12 -

**Kanonizace Jana XXIII.
a Jana Pavla II.**
- strana 13 -

Editorial

Víra hory přenáší. Tímto příslovím Marcel Farine (str. 7) svým způsobem zvěstuje podstatu velikonočního tajemství: Víra katolického křesťana plyne ze skutečnosti Kristovy výkupné oběti na kříži a jeho slavného zmrtvýchvstání. A jestliže se člověku dostalo od Boha milosti víry, pak by měl z této víry žít a hlásat ji, aby i druzí mohli z této milosti žít. Cokoliv by člověk omilostněný vírou z Boží nabídky opomenul, bylo by proviněním proti Boží lásce a jeho milosrdenství. Je jedno, zda jde o nabídku osobní, v rámci církve, prostřednictvím bližního či někoho, s kým se uvidíme jen jednou za život. Na druhou stranu – když nabídku přijmeme, můžeme si být jisti, že se začnou dít divy...

Příkladem, jak dokonale využívat Boží nabídky pro sebe, ale i pro službu druhým, jsou samozřejmě světci a světice. V poslední době se velmi aktuálním stává i pro nás Evropany svatý Šarbel Machlúf. Těžko hledat slova pro nevyslovitelné. Svědectví o uzdraveních (str. 9), která se na jeho přímluvu neustále dějí, jsou jednou velkou oslavou vzkříšeného Krista. Jak říká kardinál Van Thuan: „V jedné věci se světci podobají: Všichni zrcadlí něco ze života Ježíšova.“ (str. 12)

Nabízí se zde otázka: Jaký obraz Ježíše poskytuje moje osoba? Mohl bych se podívat Ježíši zpřímá do očí, najde On v mých očích odlesk své lásky do krajnosti vydané na kříži a opěťované mým životem podle jeho příkladu? Jsem přece obrazem Božím, tak se nemohu vymlouvat, že napodobit Krista nelze. Je to velmi těžké, ale je to možné. Svatý Šarbel je toho dokladem. Ovšemže, každý může naplňovat Boží poslání právě a jen tam, kam ho Bůh v životě postaví.

A může to být třeba i v manželství. Jak připomíná Svatý otec František: manželský svazek mezi mužem a ženou je odleskem Boha a jeho lásky. Je to obraz Krista milujícího svou církev, za níž ustavičně dává svůj život. V Roce rodiny se tak letošní oslava Vzkříšeného stává pobídkou ke zlepšení, prohloubení obrazu Boha v našich rodinách. Odrazovým můstkem k tomuto úsilí může být vědomí, že i z historického hlediska je Kristovo zmrtvýchvstání nejlépe vědecky doloženým faktem ve starověké literatuře. (str. 6) V dnešním světě, relativizujícím vše, co je odvěkou pravdou, je dobré znát podobné skutečnosti.

A možná nás velikonoční zamyšlení přivede k Pavlově výzvě Koloským: „Na to myslíte, co pochází shůry, ne na to, co je na zemi.“ (Kol 3,1)

Daniel Dehner

O svátosti manželství

Katecheze Svatého otce Františka při generální audienci na náměstí Sv. Petra v Římě, 2. dubna 2014

Dobrý den, drazí bratři a sestry! Dnes uzavřeme cyklus katechezí o svátostech promluvou o manželství. Tato svátost nás uvádí do středu Božího plánu, který je plánem smlouvy s jeho lidem, s námi všemi, plánem společenství. Na začátku knihy Geneze, v první knize Bible vrcholí příběh o stvoření slovy: „Bůh stvořil člověka ke svému obrazu, k obrazu Božímu ho stvořil; stvořil je jako muže ženu... Proto muž opustí svého otce i svou matku a přilne ke své ženě a stanou se jedním tělem.“ (Gn 1,27; 2,24) Manželský pár je obrazem Božím: muž a žena, nejenom muž a nejenom žena, ale oba dva. Takový je obraz Boha: láska, Boží smlouva s námi je znázorněna smlouvou muže a ženy. A to je velmi krásné! Jsme stvořeni, abychom milovali, tedy jako odlesk Boha a jeho lásky. A v manželském sjednocení uskutečňují muž a žena toto povolání ve vzájemnosti a společenství plného a definitivního života.

Když muž a žena slaví svátost manželství, Bůh se v nich takřikajíc zrcadlí, vtiskuje do nich vlastní rysy a nesmazatelný charakter své lásky. Manželství je ikona Boží lásky k nám. Bůh je totiž také společenstvím. Tři Osoby: Otec, Syn a Duch Svatý žijí odevždy a navždy v dokonale jednotě. A právě to je mysteriem manželství: Bůh činí z manželského páru jedinou bytost. Bible používá silný výraz a mluví o „jednom těle“. Tak niterné je sjednocení muže a ženy v manželství. Toto je mysterium manželství: Boží láska se zrcadlí v páru, který se rozhodne žít společně. Proto muž opustí svůj dům, dům svých rodičů a jde žít se svojí manželkou a sjednocují se tak mocně, že se stávají – jak praví Bible – jediným tělem.

Svatý Pavel v listu Efesanům poukazuje na to, že v křesťanských manželích se odráží veliké tajemství, tedy vztah, který Kristus navázal s církví, snubní vztah (srov. Ef 5,21–33). Církev je Kristova nevěsta. To je ten vztah. Znamená to, že manželství je odpově-

dí na specifické povolání a musí být považováno za posvěcení (srov. *Gaudium et spes*, 48; *Familiaris consortio*, 56). Je to jakoby svěcení. Muž a žena jsou svojí láskou posvěceni. Manželé jsou totiž skrze svátostnou moc obdařeni pravým a vlastním posláním, protože pomocí jednoduchých a běžných věcí mohou zviditelnit lásku, kterou Kristus miluje svoji církev a ustavičně za ni dává svůj život, ve věrnosti a službě.

Vskutku podivuhodný plán je vepsán do svátosti manželství! A uskutečňuje se v jednoduchosti a také v křehkosti lidského stavu. Dobře víme, kolika těžkostí a zkouškám čelí oba manželé. Důležité je uchovávat živý svazek s Bohem, který je základem manželského svazku. Pravý svazek vždycky spojuje s Pánem. Když se rodina modlí, svazek trvá. Když se manžel modlí za manželku a manželka za manžela, jeden za druhého, stává se tento svazek silným. Je pravda, že v manželském životě jsou mnohé těžkosti: není práce, nedostává se peněz, děti mají problémy. Spousta těžkostí. A nezřídka manželé znervózňují a začnou se hádat. Prou se. V manželství jsou vždycky hádky, někdy i létají talíře. Z toho však netřeba smutnět, protože lidský stav je takový. A tajemstvím je fakt, že láska je mocnější než hádka, a proto vždycky manželům radím, aby den, kdy se pohádali, nikdy nekončili bez usmíření. A pro usmíření není nutné volat OSN, aby přišlo zavést mír. Stačí malé gesto, pohlázení. A začíná se od začátku.

A takový je život, žitý s odvahou a v odhodlání žít společně. Je to velké a krásné! Manželský život je krásný a musíme jej opatrovat stále, opatrovat děti. Několikrát jsem již na tomto náměstí mluvil o tom, co v manželském životě velice pomáhá. Jsou to tři slova, která je třeba vždycky říkat, tři slova, která mají být v rodině doma: s dovolením, děkuji a promiň. Jsou to magická slůvka. Říkat *s dovolením*, aby do

Dokončení na str. 4

Prožíváš dnes památku největšího dne lidských dějin. Kdy jindy bys měl být bdělý a usebraný, ne-li právě dnes. Svaté ženy, které se v pátek staraly, aby připravily Pána k jeho pohřbu, celou noc netrpělivě čekaly na nedělní rozbřesk. Nedej se od nich zahanbit a vyprav se spěšně ještě před svítáním na místo, které se má stát svědkem Spasitelova triumfu.

Věčný Otec, který s takovým zalíbením přijal oběť poslušnosti svého Syna, nedopustil, aby jeho *Spravedlivý spatřil porušení. Ze zapečetěného a silně střeženého hrobu ho vyvádí v oslaveném těle. Kruté rány, které jeho tělo zohavily a usmrtily, proměnily se v zářící pečeť slávy zmrtvýchvstalého Spasitele. Na těchto jasných znameních ti Pán ukazuje, jaká je cílová podoba utrpení, bolesti i samotné smrti, jsou-li přijaty v poslušnosti jako součást oběti za spásu světa.*

Anděl Páně, který sestoupil, aby odvalil kámen od prázdného hrobu, na smrt vyděsil tvrdé a otrlé strážce. Ozbrojení siláci prchají ve strachu z místa, kam s odvahou přicházejí slabé a bezbranné ženy. Čím více se Ježíšovi nepřátelé bláhově snaží ututlat v zárodku největší Boží div, tím více se stávají nedobrovolnými svědky neklamné historické skutečnosti. Svým podlým úskokem, který si narychlo vymysleli a bohatě zaplatili, ve skutečnosti jen sami přiznávají svou naprostou porážku. Ti, kteří měli být prostředníky mezi Hospodinem a jeho lidem, neporozuměli Písmu ani znamení času. Ani postavení a vzdělání nejsou samy o sobě zárukou pravého poznání a nezbytné milosti.

Ale to, co Otec skryl před velkými a mocnými, zjevuje malíčkým. Oč lépe jsou na tom tři Marie, které neudělaly nic víc, než že pokorně poslechly hlas svého srdce. Jdou ke hrobu, ačkoliv nemají potuchy, jak budou moci do něho vstoupit, aby tam prokázaly poslední službu lásky tomu, kterého tak upřímně milovaly a nezištně mu sloužily za jeho života.

Dostává se jim nejdříve útěchy a povzbuzení od Božího posla. Ale ten, za kterým se s takovou láskou a oddaností vypravily, nemůže je neodměnit sám svou přítomností. Chtěly se mu naposledy poklonit, a zatím On sám přichází, aby pozdravil své ctitelky. Věrné, pokorné a hledající duše přitahují Pána neodolatelnou

Cesta k velikonoční radosti

Zamyšlení nad slavností dnešní neděle

Hledáte Ježíše, který byl ukřižován. Není zde. Vstal z mrtvých.

silou. Takové duše pak s oblibou pověřuje, aby se staly jeho posly. *Jděte k mým bratřím...*⁽¹⁾ Bude tomu tak i nadále. Ty nejprostší, nejslabší a nejméně „kompetentní“ bude vyhledávat a posílat, aby oni nesli jeho poselství těm, kteří ani při svém postavení a vzdělání nenajdou sami potřebnou vnímavost pro hluboká Boží tajemství.

María Magdaléna spěchá za učedníky. Šla by k nim, i kdyby jí to Pán výslovně neuložil. Není přece možné nechat si pro sebe takovou nesmírnou radost z jeho vzkříšení. Osobní svědectví o hlubokém zážitku a o setkání s tou nejradostnější ze všech zvěstí je nejučinnější formou apoštolátu. Musíš se však připravit na to, že se můžeš setkat s nepochopením i tam, kde bys to nejméně očekával. Samotným apoštolům připadá její upřímné svědectví *jako poblouznění, a proto jí nevěřili.*⁽²⁾

To, co je tak svazuje, je strach, kterému podlehl již před třemi dny. Stále vnímají Písmo, Mistrova slova i osobní svědectví těch, které sám poslal, jen pod zorným úhlem svých lidských představ, očekávání a zájmů. Nejsou schopni přijmout, že Boží dar může být větší, než mohou vůbec pochopit. Nestává se to i tobě?

Nediv se jim a tím méně se neodvažuj je posuzovat. Jakkoliv se ti Ježíšova slova, kterými předpovídal opakovaně svou smrt i své zmrtvýchvstání, zdají naprosto jasná a jednoznačná, jeho skutečné zmrtvýchvstání je něco tak velkého a neočekávaného, že to zůstává skutečně hlubokým tajemstvím. I apoštolové jsou jen lidé, kteří vlastně teprve čekají na své obrácení. Uvěřit v Boží tajemství znamená zbavit se lidských měřítek a dosavadních ověřených jistot, vzdát se svých nároků a očekávání a uznat vlastní nedostatečnost, která potřebuje zvláštní milost, aby pokorně přijala Boží perspektivu a Boží zorný úhel. Přijmout Boží ta-

Liturgická čtení

1. čtení – Sk 10,34a.37–43

Petr se ujal slova a promluvil: „Vy víte, co se po křtu, který hlásal Jan, událo nejdříve v Galileji a potom po celém Judsku: Jak Bůh pomazal Duchem svatým a mocí Ježíše z Nazareta, jak on všude procházel, a protože Bůh byl s ním, uzdravoval všechny, které opanoval ďábel. A my jsme svědky všeho toho, co konal v Judsku a v Jeruzalémě. Ale pověsili ho na dřevo a zabili. Bůh jej však třetího dne vzkřísil a dal mu, aby se viditelně ukázal, ne všemu lidu, ale jen těm, které Bůh předem vyvolil za svědky, totiž nám, kteří jsme s ním jedli a pili po jeho zmrtvýchvstání. On nám přikázal, abychom to hlásali lidu a se vši rozhodností dosvědčovali: To je Bohem ustanovený soudce nad živými i mrtvými. O něm vydávají svědectví všichni proroci, že skrze něho dostane odpuštění hříchů každý, kdo v něho věří.“

Dokončení na str. 4

jemství znamená nejdříve přijmout pravdu o sobě samém.

Pravá velikonoční radost se tedy k apoštolům dostává až večer onoho prvního dne po Velikonocích. Pán jim dává ještě celý den k tomu, aby přemýšleli nad svým dosavadním vztahem k němu a aby také přemýšleli nad zkouškou, která je nečekaně potkala v tyto poslední tři dny. Bez ohledu na jejich slabost a předpovězené selhání chystá pro ně Pán to nejradostnější překvapení nejen tím, že k nim vstoupí zavřenými dveřmi, ale nejvíce je překvapí svou laskavostí a vlídností, když jim nebude připomínat nic z toho, co je pro ně tak zahanbující. Ví přece, jak slabí jsou i ti, kteří jsou jeho, vždyť přišel právě proto, aby léčil a pomáhal. Opravdová radost z Ježíšova zmrtvýchvstání vstupuje do srdcí, která také povstala a přešla ze smrti k životu, *která odstranila starý kvas, aby se z nich stalo nové těsto.* Udělej proto rychle, co je třeba, aby tě mohla až do morku kostí naplnit Ježíšova radost. Je mnoho těch, kteří potřebují o ní svědectví, a nyní víš přece, jak obtížná je cesta ke zmrtvýchvstání.

Bratr Amadeus

⁽¹⁾ Mt 28,10; ⁽²⁾ Lk 24,11

Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

2. čtení - Kol 3,1-4

Bratři! Když jste s Kristem byli vzkříšeni, usilujte o to, co pochází shůry, kde je Kristus po Boží pravici. Na to myslte, co pochází shůry, ne na to, co je na zemi. Jste přece už mrtví a váš život je s Kristem skrytý v Bohu. Ale až se ukáže Kristus, náš život, potom se i vy s ním ukážete ve slávě.

Evangelium - Jan 20,1-9

Prvního dne v týdnu přišla Marie Magdalská časně ráno ještě za tmy ke hrobu a viděla, že je kámen od hrobu odstraněn. Běžela proto k Šimonu Petrovi a k tomu druhému učedníkovi, kterého Ježíš miloval, a řekla jim: „Vzali Pána z hrobu, a nevíme, kam ho položili.“ Petr a ten druhý učedník tedy vyšli a zamířili ke hrobu. Oba běželi zároveň, ale ten druhý učedník byl rychlejší než Petr a doběhl k hrobu první. Naklonil se dovnitř a viděl, že tam leží pruhu plátna, ale dovnitř nevesel. Pak za ním přišel i Šimon Petr, vešel do hrobky a viděl, že tam leží pruhu plátna. Rouška však, která byla na Ježíšově hlavě, neležela u těch pruhů plátna, ale složená zvlášť na jiném místě. Potom vstoupil i ten druhý učedník, který přišel k hrobu první, viděl a uvěřil. Ještě totiž nerozuměli Pismu, že Ježíš musí vstát z mrtvých.

O svátosti manželství - dokončení ze str. 2

manželského života nevníkla dotěrnost. Co si o tom myslíš, smím? S dovolením, dovol mi. *Děkuj!* Manželé si děkují za to, co jeden pro druhého dělá. Děkování je přece krásné! A poněvadž všichni chybujeme, nastupuje další slovo, které je někdy nesnadné říci, ale je to také třeba: *promiň!* S dovolením, děkuji a promiň. Těmito třemi slovy, modlitbou manželů za sebe navzájem a usmířováním na konci dne koná manželství pokroky. Tři magická slůvka, modlitba a usmíření.

Kéž vám Pán žehná a modlete se za mne.

*Přeložil Milan Glaser,
Česká sekce Rádia Vatikán*

Slavte Velikonoce s Kristem

Velikonoční svátky pocházejí ze židovské Paschy, které dal Kristus svou smrtí a zmrtvýchvstáním hlubší smysl. Hebrejské slovo „pesach“ znamená „přejít“. Když všichni prvorození v Egyptě zemřeli, byli ušetřeni prvorození v těch domech, jejichž veřeje byly pomazány krví velikonočního beránka. Židovský svátek Paschy připomíná tu noc, kdy byli Izraelité vysvobozeni z otroctví a putovali Rudým mořem ke svobodě zaslíbené země.

Kristus je ten, který umožnil svým utrpením, smrtí a zmrtvýchvstáním všeobecnou Paschu - tento přechod od smrti k životu, od hříchu k milosti, od otroctví satanova ke svobodě Božích dětí. Aby velikonoční tajemství v nás došlo ke svému cíli, potřebuje naše spolupůsobení. To znamená, že musíme s pomocí Krista opustit hřích a vrátit se k božskému životu. Liturgie velikonočního třídení nám dává plody vykoupění, abychom si vytvořili přechod od hříchu k milosti. To se děje dobrou zpovědí, v níž své hříchy vyznáme, litujeme, a tak dostaneme od Krista odpuštění.

Svatý Jan Zlatoústý k tomu říká: „Pascha Starého zákona interpretuje uvažovanou dokonalou a věčnou skutečnost jenom útržkovitě a v souvislosti s časem. Byla myšlena jako stínový obraz skutečnosti, která k nám teď přichází. Když je skutečnost tady, čas obrazu pomine... »Pascha« znamená minutí, poněvadž kat, který bil prvorozené, minul domy Hebrejů. Opravdové znamení anděla smrti se uskutečnilo na nás. Vždyť jestliže skrze Krista jsme byli vzkříšeni, jednou provždy nás minul.“

Moje vlastní Velikonoce

Přemýšlejme, jaké přejítí musíme o těchto Velikonocích udělat: od těžkého hříchu k milosti, od všedního hříchu k rozhodnému souhlasu s Boží vůlí, od slabosti ke svědectví života podle evangelia.

Je tu zapotřebí víry v Krista, protože v něm vidíme, co je to hřích. Od něho víme, že hřích vede ke smrti. Kdo v něho věří, ten ví, že u něho je možné dosáhnout odpuštění. Ježíš je ta opravdová Pascha, v něm musíme udělat přechod, pro-

tože bez něho se nám to nepodaří. Stane se to, když budeme mít dobrou vůli, abychom opustili zlo a šli po cestě Kristově, cestou jeho přikázání, podle jeho slov, jeho povolání, jeho Církve.

Chceme opustit slabost a povrchnost a začít brát vážně křesťanský život? Chceme se odvážně vrátit k milosti, k životu církve, ke svědectví lásky k Bohu a bližnímu, protože dnešní svět tolik potřebuje tento příklad? Chceme světu dosvědčovat opravdové Velikonoce tím, že opustíme hřích a nastoupíme na cestu Kristovu?

Skrze kříž jsme spaseni

Svatý Petr píše: „On sám vynesl na svém těle naše hříchy na dřevo kříže. To proto, abychom byli mrtví hříchům a žili spravedlivě. Jeho ranami jste uzdraveni.“ (1 Petr 2,24)

Křesťan je člověk, který následuje Krista. Kristus je ten, který bude zavržen, bude trpět, zemře a vstane z mrtvých (Mk 8,31). Aby někdo Krista následoval, musí tedy zemřít a povstat. Umírání znamená oddělení (duše od těla). Abychom Krista následovali, musíme se oddělit od ďábla, od světa, od vlastního Já. Tak člověk umírá. Svátý Pavel říká, že umřel světu: „Chci se chlubit jenom křížem Ježíše Krista, našeho Pána, jímž je pro mne ukřižován svět a já světu“ (Gal 6,14), nebo: „Nežiji už já, ale žije ve mně Kristus“ (Gal 2,20), nebo: „Umrťvete všechno, co je ve vás pozemského.“ (Kol 3,5) Když se tato smrt neuskuteční, nemůže být ani vzkříšení. Kde se uskuteční toto tajemství následování? Právě tam, kde Kristus ukázal svoji opravdovou totožnost jako Ukřižovaný a Zmrtvýchvstalý: na kříži. Tak se můžeme osvědčit jako křesťané tam, kde potkáme kříž.

Utrpení a poslušnost patří vždycky k sobě. Utrpení Kristovo bylo důležité vzhledem k jeho poslušnosti. V utrpení a v poslušnosti ukázal největší lásku k Bohu, svému Otci, a k nám lidem. Člověk je opravdovým křesťanem tehdy, když svoji lásku ke Kristu ukazuje poslušností. Protože ďábel, svět a vlastní tělo nás chtějí odvést od poslušnosti, je nutné se od nich oddělit a zřít se jich, to znamená zemřít. Toto zřeknutí je právě kříž. Na kříži

se oddělujeme od hříchu a od smrti. Na kříži je vzkříšení. Zřeknutí je zaměřeno na poslušnost, abychom konali vůli Boží: „Kristus se ponížil a byl poslušný až k smrti, a to k smrti na kříži.“ (Flp 2,8)

Ježíš svým utrpením zvítězil nad hříchem a nad smrtí. Tolik lidí chce následovat Krista, ale jsou jako ochrnutí a kulhaví, protože ještě úplně neumřeli hříchu.

Křesťan má být svědkem oddělení od hříchu, od světa, od ďábla. Má být svědkem vzkříšení v Kristu. Nosit v sobě život Zmrtvýchvstalého znamená, že člověk je svědkem vzkříšeného Krista. Nezapomínejme, že Ježíš je spravedlivý. Bude nás zkoušet, jestli jsme žili lásku. Opravdová láska neexistuje bez poslušnosti.

Na kříži je tajemství záchrany. Bůh řekl Adamovi a Evě: Když budete jíst ze stromu života, zemřete (Gn 3,3). Pádem do hříchu ztratili Adam a Eva božský život. Na kříži smířil Kristus hříchy a daroval znovu božský život. Na kříži zvítězil Ježíš nad satanem a hříchem. Hřích vede ke smrti, poslušnost k životu. Z kříže nám dal Kristus odpuštění a nový život.

Dřevo kříže

Teodor ze Studionu († 826), opat kláštera Studion, Konstantinopolis, píše: „Kdysi nám přineslo dřevo smrt, teď máme skrze dřevo život. Kdysi jsme byli skrze dřevo oklamáni, teď jsme se dřevem ubránili lstivému hadu. Jaká podivuhodná proměna: místo smrti teď život, místo pomíjivosti teď nepomíjivost, místo ostudy teď čest! Popravdě zvolal apoštol: »Chci se chlubit jenom křížem Ježíše Krista, našeho Pána, jímž je pro mne ukřižován svět a já světu.« (Gal 6,14) Na kříži vykvetla moudrost nade všechnu moudrost a učinila pouhé oslavování světské moudrosti pošetilostí. Na kříži přineslo plody vědění o všem, co je dobré, a byla ze základu vymýcena setba zlomyslnosti.

Od počátku světa jsou symboly kříže zřetelnými poukazy na tuto podivuhodnou skutečnost. Neunikl Noe – na radu Boha – se svými syny a jejich ženami a se zvířaty všeho druhu zkáze potopy na dřevě archy? A hůl Mojžíšova: Nebyl to obraz kříže? Brzy proměnil vodu na krev, brzy vyhnal falešné hady kouzelníků. Brzy jeho úder rozdělil vodu moře. Brzy nechal vody spojit, utopil nepřátele a zachránil

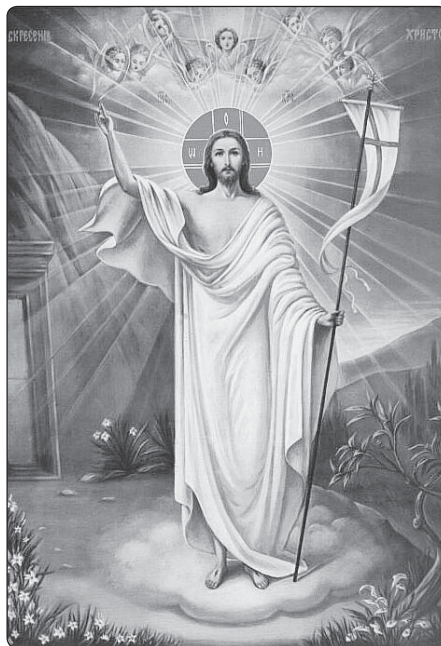
vyvolený národ. To bylo znamení, které ukazovalo na kříž, když Abrahám svázal svého syna Izáka a položil na dřevo. Křížem byla zničena smrt a Adamovi byl zase darován život. Všichni apoštolové se chlubí křížem. Kříž je korunou mučedníků a posvěcením všech svatých.“

Kříž, znamení odporu

Ukřižovaný je největším znamením odporu: poražený a vítěz, mrtvý a vzkříšený, Jednorozený Boží a Mariin a potomstvo; On je Bůh a člověk, Stvořitel i tvor, On je Pán i služebník, věčný i nesmrtelný; On končí v čase a otevírá všem věčnost, On je odsouzený a současně Soudce, nezachraňuje sebe, ale zachraňuje všechny, Syn umírá a matka se narodí, byl podroben hříchu a smrti a daruje odpuštění a zmrtvýchvstání; Král umírá a říše se zrodí, byl samá rána a léčí rány všech, byl vyhnán ze země a otevírá všem nebe.

Marie Magdalská a ostatní ženy dosvědčují velikonoční tajemství

„Když bylo po sobotě, Marie Magdalská, Jakubova matka Marie a Salome nakoupily vonné oleje, aby ho šly pomazat. Záhy zrána první den v týdnu přišly k hrobu, když právě vycházelo slunce. Říkaly si mezi sebou: »Kdo nám odvalí kámen od vchodu do hrobky?« Když se podívaly, spatřily, že je kámen odvalen. Byl totiž velmi veliký. Vešly do hrobky a uviděly tam na pravé straně sedět mladého muže oděného bílým rouchem – a polekaly

se. On však jim řekl: »Nelekejte se! Hledáte Ježíše Nazaretského, ukřižovaného. Byl vzkříšen, není tady. Zde je to místo, kam ho položili. Ale jděte a povězte jeho učedníkům, i Petrovi: Jde před vámi do Galileje, tam ho uvidíte, jak vám řekl.« (Mk 16,1–7)

Čtyři body k tomuto evangeliu:

1. Ženy přišly ke hrobu, aby uviděly Ježíšovo tělo.
2. Uviděly kámen, který byl odvalen.
3. Pak tam byl také anděl, který ženám řekl: Koho hledáte? Ježíš tu není, byl vzkříšen.
4. Potom anděl řekl: Běžte a řekněte učedníkům, že Ježíš jde před nimi a uvidí ho v Galileji.

Jsme v těchto dnech rozhodnutí Ježíše vyhledat v dobré zpovědi? Litovali jsme všech svých hříchů a dobře se vyzpovídali? Nechali jsme odstranit hrobový kámen v našich srdcích, který skrýval naše hříchy? Pro naši hlubokou lítost a pevné rozhodnutí více už nehřešit jsme dostali od Krista odpuštění. Anděl Boží v našich srdcích řekl: Ty jsi vstal z mrtvých. Hřích už tady není. Odpuštěním jsi vstal z mrtvých. Anděl ale také říká: Běž a zvěstuj lidem, že jsi povstal v Kristu, aby také oni mohli začít nový život skrze zmrtvýchvstání Kristovo.

Při oslavě Velikonoc dáváme slavnostně zaznít zvonům. Máme ale souznít prožívaným svědectvím pro svět jako zvony velikonoční noci. Naše prožívané svědectví je znamením vlastního zmrtvýchvstání. Radost v srdci je svátostným znamením odpuštění. Tuto radost můžeme srovnat s dítětem, které se narodilo.

Satan je velmi chytrý, aby zvěstoval falešnou radost. Tolik lidí následuje jeho lži a také smrt, která vchází hříchem do srdce. Existují lidé, kteří zvěstují Krista, a jsou tací, kteří zvěstují satana. Jedni zvěstují život, druzí smrt.

Možná jsme ještě nezakusili hlubokou radost, která k nám přijde skrze poslušnost evangeliu. Tuto pravou radost je třeba dosvědčovat a zvěstovat, radost, která přichází od Boha, nechceme už zvěstovat falešnou radost, která přichází ze světa a od satana.

Ze Schweizerisches Katholisches Sonntagsblatt 6/2013 přeložil -mp-

Historický fakt zmrtvýchvstání

Na víře ve zmrtvýchvstání závisí naše spása. Zmrtvýchvstalý Kristus praví: „Kdo uvěří a dá se pokřtít, bude spasen; kdo však neuvěří, bude zavržen.“ (Mk 16,16) Víra ve zmrtvýchvstání Krista se opírá o konkrétní fakta, s nimiž se mohou seznámit všichni lidé, a o osobní kontakt se Zmrtvýchvstalým, který je s námi „po všechny dny až do konce světa“ (Mt 28,20). Zmrtvýchvstání Krista je jednou z nejlépe zdokumentovaných událostí v dějinách. Odkud se o něm dovídáme a jaká je důvěryhodnost historických pramenů skutečnosti zmrtvýchvstání?

Vědecká historická bádání potvrzují, že evangelisté zaznamenali pravdu o objektivně existujícím faktu zmrtvýchvstání Krista. Byla to událost, která měla místo v konkrétním čase a prostoru, ale která historii zcela přerůstá. Nejdůležitějším historickým zdrojem, z něhož se dovídáme o Kristově zmrtvýchvstání, je Písmo svaté Nového zákona a Tradice církve předávaná z pokolení na pokolení. Jestliže někdo při dnešní úrovni vědecké nauky zpochybňuje historickou věrohodnost Nového zákona, je to buď ignorant, nebo člověk zlé vůle.

Když se zkoumá důvěryhodnost Písma svatého, užívají se stejná kritéria, podle nichž se zkoumají všechny další starověké texty; potom se ukazuje zřetelně, že věrohodnost rukopisů Písma svatého je rozhodně větší než každého jiného díla starověké literatury. Z vědeckého pohledu máme v Novém zákoně věrohodný zápis události z Ježíšova života, učení a umučení, smrti a zmrtvýchvstání. Vědci prozkoumali a navzájem porovnali množství manuskriptů. Při svém bádání brali v úvahu počet existujících rukopisů a čas, který uplynul od doby vzniku originálu a napsání vlastněné kopie.

Při srovnávání textového materiálu slavných starověkých literárních děl se zdroji Nového zákona vidíme, jak obrovské je bohatství manuskriptů Nového zákona a jak veliký je nedostatek manuskriptů všech dalších starověkých děl. Jenom jako příklad, jde-li o Thukydidovu *Historii*, napsanou 460–400 let před Kristem: Máme pouze osm jejích manuskrip-

tů datovaných rokem 900 po Kristu, tedy vzniklých 1300 let po napsání originálu. Stejně tak nepočtené a od napsání originálu vzdálené v čase jsou manuskripty Hérototových *Dějin*. Existuje pouze pět manuskriptů Aristotelovy *Poetiky* z roku 1100 po Kristu, zatímco její originál byl napsán o 1400 let dříve. Podobně to je i s dalšími starověkými díly. A ačkoliv nejmladší, nepočtené manuskripty těchto prací pocházejí z dob velmi vzdálených od napsání originálu, přesto žádný z vědců nepochybně autentičnost těchto textů.

Naproti tomu v případě Nového zákona existuje kolem 24 000 jeho částecných nebo úplných manuskriptů. Asi 5600 z nich bylo sepsáno dříve než 100 let po vylíčených událostech (srov. Mike Licona, *The Resurrection of Jesus: A New Historical Approach* /Downers Grove, IL: *Inter Varsity*, 2010/ 172, 275).

Prof. Daniel Wallace, jeden z největších světových specialistů v oboru kritiky textů Nového zákona, 9. února 2012 ohlásil, že byly nalezeny zatím neznámé manuskripty knih Nového zákona, pocházející z Egypta. Nejstarší z nich obsahuje text evangelia podle svatého Marka a pochází z 1. století našeho letopočtu. Je to tedy nejstarší známý manuskript Nového zákona z doby, kdy žili očití svědkové Ježíšova zmrtvýchvstání. Dataci rukopisu Markova evangelia provedl jeden z nejvíce uznávaných paleografů na světě. Tento nově nalezený rukopis je o 150 let starší než do této doby známý rukopis s fragmentem evangelia svatého Marka (v manuskriptu P45), který pochází z doby kolem roku 200. Mezi zbylými nalezenými manuskripty se nachází fragment evangelia svatého Lukáše, který je starší než zatím nejstarší papyrus s evangeliem svatého Jana, datovaný do let 120–125.

Z hlediska vědeckého je věrohodnost manuskriptů knih Nového zákona rozhodně větší, než je tomu u všech dalších prací starověké literatury. Texty Nového zákona vznikly a šířily se v době, kdy ještě žili očití svědci Ježíšova učení, umučení, smrti a zmrtvýchvstání.

Vědecká bádání ukazují, že texty většiny knih Nového zákona byly napsány už před pádem Jeruzaléma roku 70 na-

šeho letopočtu (viz např. John A. T. Robinson, *Redating the New Testament*, SCM Press, London 1976). Vědce překvapuje fakt, jak velmi jednotná je výpověď Nového zákona a jak věrně odpovídá tomu, co se skutečně přihodilo.

Je třeba si uvědomit, že také archeologické nálezy se shodují s realitami života, jichž se týkají jak texty Nového, tak i Starého zákona. Všestranná vědecká zkoumání textů Nového zákona potvrzují nade vše pochybnost věrohodnost v něm popisovaných událostí. Můžeme si být jisti, že texty Nového zákona věrně zachycují Ježíšovo veřejné působení spolu s jeho promluvami. Ty texty byly napsány lidmi, kteří buď byli sami očitými svědky Kristova působení, nebo věrně zachytili zprávy osob, které mu byly nablízku během jeho pozemského života. Evangelia a další texty Nového zákona jsou tedy pravdivým pramenem informací o životě, učení, smrti a zmrtvýchvstání Ježíše Krista.

Proto tedy prof. Clark H. Pinnock píše o důvěryhodnosti Písma svatého takto: „Neexistuje jiný dokument z děl antického světa, který by byl potvrzen tak dokonalým souborem textových i historických důkazů a který by představoval tak vynikající zdroj historických faktů, kterých je možno rozumně využít. Poctivý (člověk) nemůže takový poklad odvrhnout. Skepticismus týkající se historických listů potvrzujících autentičnost křesťanství se opírá o nerozumnou předpojatost vůči nadpřirozenému.“ (C. Pinnock, *Set Forth Your Case*, „The Craig Press“, New Jersey 1968, str. 58, citováno v Josh McDowell, *Ježíš. Více než tesář*)

Nejstarší vyznání víry ve zmrtvýchvstání

O tom, jakým způsobem bylo od samého začátku ohlašováno poselství o Ježíšově zmrtvýchvstání, se dozvídáme z Prvního listu Korinťanům 15,3–8. Tento text je nejstarším dokladem vyznávání víry ve zmrtvýchvstání Ježíše, která byla vyjadřována ve společenství prvních křesťanů. Tato slova byla jistě pronášena v podobě liturgického hymnu. Znamý exegeta Jean Carmignac zdůrazňuje, že struktura vět tohoto textu, způsob užívání přídavných jmen a mluvnických členů ukazuje jednoznačně, že to byla formu-

► le vyznání víry, která byla z paměti recitována nebo zpívána. Tento nejstarší zachovalý text obsahující vyznání víry ve zmrtnýchvstání Krista vznikl počátkem roku 50. Čteme v něm: „Vyučil jsem vás především v tom, co jsem sám přijal, že Kristus umřel ve shodě s Písmem za naše hříchy; že byl pohřben a že vstal z mrtvých třetího dne ve shodě s Písmem, že se ukázal Petrovi a potom Dvanácti. Pak se zjevil více než pěti stům bratřím najednou – většina z nich dosud žije, někteří však už zesnuli. Potom se zjevil Jakobovi, pak všem apoštolům. A po všech jako poslední jsem ho uviděl i já, nedochůdce.“ (1 Kor 15,3–8) Po staletí se ti, co se připravovali na křest (katechumeni), museli učit z paměti tyto pravdy, které jsou základem křesťanství. Prvotní církev zcela jistě uchovávala a aktualizovala seznam dosud žijících z těch pěti set lidí, kteří potkali Zmrtnýchvstalého.

„Vira prvotního společenství věřících je založena na svědectví konkrétních lidí, křesťanům známých a většinou ještě mezi nimi žijících. Těmito svědky Kristova zmrtnýchvstání je především Petr s Dvanácti, avšak nejen oni: Pavel jasně mluví o více než pěti stech osobách, kterým se Ježíš zjevil najednou, kromě toho Jakobovi a všem apoštolům.“ (KKC 642) První hlasatelé evangelia předávali jako první a nejdůležitější pravdu to, že Kristus byl ukřižován, zemřel, jeho tělo bylo položeno do hrobu a třetího dne vstal z mrtvých, a dodávali: „A my jsme toho svědky.“ (srov. Sk 2,32; 3,15) To bylo nejdůležitější poselství, poněvadž zmrtnýchvstání Ježíše Krista je definitivní potvrzení toho, že Ježíš jako skutečný člověk je zároveň i skutečným Bohem, naším Spasitelem.

Pravda o Ježíšově zmrtnýchvstání je od samého začátku ohlašována a předávána z pokolení na pokolení. Naše víra se opírá o svědectví těch, kteří zmrtnýchvstalého Krista viděli. Když člověk uvěří, že Ježíš vstal z mrtvých, přijme svátost křtu, naváže s Ním osobní kontakt ve vytrvalé každodenní modlitbě a ve svátostech pokání a eucharistie, tedy už zde na zemi, zakusí radost zmrtnýchvstání, když se bude podílet na posledním vítězství Krista nad hříchem, satanem a smrtí.

*Z Miłujcie się 2/2013
přeložila -vv-*

Víra

Co je víra v náboženském smyslu? Tato otázka nás zpočátku přivádí do rozpačků. A odpověď je o to těžší, jako by se jednalo o nějaké mysterium, tajemství. Písmo svaté a Tradice nám podají vysvětlení.

V podstatě skoro všichni víme, že se jedná o lidský vztah k Bohu, to znamená, že v něho věříme. A možná také víme, že víra společně s nadějí a láskou patří ke třem „božským ctnostem“, které se tak nazývají, protože jsou nutné pro naši spásu. *Katechismus katolické církve* nás učí: „Vira je odpověď člověka Bohu, který se člověku zjevuje a sdílí a zároveň jej hojně ozařuje světlem při hledání posledního smyslu života.“ (KKC, 26) Tak „věříme, co nám řekl a zjevil a co nám svatá církev předkládá. Neboť Bůh je pravda sama.“ (srov. KKC, 1814)

Od začátku svého bytí znal člověk Boha skrze jeho díla a byl v tomto smyslu vždycky náboženská bytost. Aby své hledání Stvořitele vyjádřil, obrátil se na něj různými formami: v modlitbě a meditaci, ale také obětí a bohoslužbami, včetně obětování potravin a předmětů. Díky své svobodě koná člověk nejen dobro, ale je vystaven i různým pokušením, která ho vedou k tomu, že akceptuje špatné, ignoruje neustávající volání shora a vzpírá se Bohu. Může se stát, že se klaní falešným bohům: penězům, sexualitě, úspěchu i sám sobě.

První kniha Starého zákona, Genesis (Zrození), začíná: „Na počátku stvořil Bůh nebe a zemi.“ V knize Exodus, která vypráví o osvobození Izraelitů z otroctví v Egyptě, říká Bůh Mojžíšovi: „Jsem ten, který jsem... Tak řekneš Izraelitům: »Ten, který je« mě k vám poslal... To je mé jméno navždycky a tak mě budou nazývat všechna pokolení.“ (srov. Ex 3,14–15) Proroci zvěstují: záchranu Božího lidu, jeho očištění od všech nevěrností a spásu pro všechny národy.

Když Hebrejci dodržovali Desatero Božích přikázání, věřili v pravého Boha, který se nechal díky setkání s Mojžíšem lépe poznat, mohli se těšit ze šťastnější, pokojnější epochy; když se ale od své víry odvrátili, neustáli útoky svých nepřátel a upadali do hladomoru a útisku všeho druhu.

V Novém zákoně se Bůh zjevuje jasněji a učí lidi lépe ho poznat, více ho milovat. Jsme si my křesťané vědomi, jak jsme privilegováni? Bůh, který se zdál neuchopitelný, se ve svém Synu stává člověkem, žije a trpí jako my všichni, a jde dokonce tak daleko, že za nás hříšníky vydává

*Marcel Farine
s papežem Janem Pavlem II.*

svůj život. Jeho život a působení a jeho nejdůležitější výroky byly apoštoly zaznamenány, vyloženy a s pomocí Ducha Svatého prohloubeny. Poselství od Krista a o Kristu jsou ústně rozšiřována, zaznamenána písemně v Novém zákoně a shrnuta ve Vyznání víry, které začíná vírou v Boha Stvořitele: „Věřím v Boha, Otce všemohoucího, Stvořitele nebe i země.“ Později Církev – především skrze Petrovy nástupce a koncily – obsah víry důkladně vysvětluje, neboť ne všechno je dále srozumitelné. Člověku musí být zjevení vysvětleno a nesmí se nechat jen s tím, co vychází z jeho rozumu, „neboť je také třeba, aby se s určitou jistotou a bez příměsi bludu vysvětlovalo současnému chápání lidského pokolení, co je lidskému rozumu v otázce náboženství a mravní nedostupné“ (I. vatikánský koncil v roce 1870). Získáme víru a nový život v Krista skrze křest od Matky Církve, ale spása přijde pouze a jedině od Boha.

Musí se též zdůraznit, že křesťanská víra není jen osobní, volní akt, který nás s Bohem spojuje, ale vyžaduje také lásku k našim bližním. Apoštol Pavel trefně říká: „Je důležité mít víru, která se projevuje láskou.“ ►

► Víra musí být žita a musí zapalovat. Nesmíme nikdy zapomenout, že jako pokřtění a biřmovaní máme moc Boha veřejně slovy vyznávat, neboť je to i náš úkol. Všude tam, kde se nacházíme, se máme pokusit sdělit Boha i ostatním. Toho budeme schopni jen tehdy, pokud my sami budeme žít podle Božích přikázání a učení Církve a necháme se inspirovat tisíci svědky, kteří Krista osobně potkali, i těmi, kteří – podobně jako my – ho sami nikdy nepotkali. Mysleme na Abraháma, který šel ve své víře tak daleko, že by byl připraven, na Boží požadavek, obětovat svého milovaného syna Izáka. Mysleme na Pannu Marii, která uvěřila neuvěřitelnému poselství anděla Gabriela, že skrze Ducha Svatého počne a porodí Syna Božího. A myslíme na apoštoly a mnoho mučedníků, kteří se nezalekli vydat pro víru svůj život.

Na závěr bych chtěl připomenout jedno místo z Markova evangelia, které mě hodně oslovuje. Pojednává o dceři Jairově a jedné nemocné ženě:

Neděle Božího Milosrdenství v Praze, v kostele sv. Tomáše

Ctitelé Božího Milosrdenství zvou všechny věřící, ale i nevěřící na oslavu svátku Božího Milosrdenství dne 27. dubna 2014, o druhé neděli velikonoční, v kostele sv. Tomáše na Malé Straně. Tradiční oslavy se tentokrát nebudou konat v kostele Pražského Jezulátka, ale v kostele sv. Tomáše, u augustiniánů.

Program:

- 14.45 hod. – Korunka k Božimu Milosrdenství
- 15.00 hod. – Slavná mše svatá

Po mši svaté bude jako každoročně pobožnost k Božimu Milosrdenství s eucharistickým průvodem Zmrtvýchvstaleho, zastavením u Ježíšova dětství před replikou Pražského Jezulátka a svátostným požehnáním.

Slavnost bude zakončena hymnem Kristus vítězí, rozdáváním požehnaných květů a zpěvem duchovních hitů za doprovodu Petra Maria Lutky. Předpokládáný konec slavnosti v 17 hodin.

-Hn-

Poselství Královny míru Mirjaně

„Drahé děti! Mateřskou láskou vám chci pomoci, aby váš život modlitby a pokání byl pravým pokusem o přiblížení se mému Synu a jeho božskému světlu, abyste se uměly odloučit od hříchu. Každá modlitba, každá mše i každý půst jsou pokusem o přiblížení mému Synu, připomínkou jeho slávy a útočištěm před hříchem. Jsou cestou k novému sjednocení dobrého Otce a jeho dětí. Proto, moje drahé děti, otevřeným srdcem plným lásky vzývejte jméno Nebeského Otce, aby vás osvětil Duchem Svatým. Skrze Ducha Svatého se stanete pramenem Boží lásky. Z toho pramene budou pít všichni ti, kteří neznají mého Syna, všichni ti, kteří žijí po lásce a míru mého Syna. Děkuji vám! Modlete se za svoje pastýře. Já se za ně modlím a přeji si, aby vždycky cítili požehnání mých mateřských rukou a podporu mého mateřského srdce.“

Mežugorje 2. dubna 2014

Ježíš přeplul Genezaretské jezero a přišel na druhý břeh. Zde se kolem něho tlačí velké množství lidí. Jairos, představený synagogy, mu padá k nohám a prosí ho, aby zachránil jeho dceru, která umírá. A Ježíš ho následuje. V tlačenici je také jedna žena, která trpěla dvanáct let krvácením. Ačkoli to konzultovala s mnoha lékaři a vydala za to celé jmění, daří se jí čím dál hůř. Přiblížila se ke Kristu a uchopila ze zadu jeho oděv, protože věřila, že jí to uzdraví. Nato se zeptal svých apoštolů, kdo se ho dotkl. Oni krouží hlavou: Jak se může na něco takového ptát, lidé ho přece těsně obklopují. Ježíš se rozhlíží, aby viděl, kdo to byl. A Marek vypráví: „Ta žena věděla, co se s ní stalo, a tak s bázní a chvěním přišla, padla mu k nohám a pověděla mu celou pravdu.“ Potom následuje tak důležité vysvětlení Syna Božího: „Dcero, tvá víra tě zachránila. Odejdi v pokoji, uzdravena ze svého trápení.“ Ještě když mluvil, přispěchali lidé představeného synagogy a oznamovali mu, že jeho dcera zemřela; již nemusí Mistra obtěžovat. Ale Ježíš to neposlouchá a obrací se na Jaira: „Neboj se, jen věř.“ Potom se vydá s několika učedníky k lůžku dvanáctileté dívky a řekne jí: „Talitha kum!“ To znamená: „Dívko, pravím ti, vstaň!“ Ona vstane, chodí a lidé jsou bez sebe úžasem. A Ježíš soucitně prosí, aby jí dali něco najíst.

Jaký strhující příběh! Především ale radostný, neboť nám říká, co nás čeká, když budeme svou víru vyznávat. Tato epizoda z Ježíšova působení si zaslouží, abychom si ji zapamatovali, neboť nám může dát podnět k víře a ke kontaktu

s Kristem skrze modlitbu, meditaci, přijímání Eucharistie, ale také k připravenosti k pomoci druhým, kteří nás potřebují. Potom pocítíme, jak nám to dělá dobře, možná také našemu tělu, hlavně ale naší duši. Tak získáme sílu a milost k zvládnutí každodenních těžkostí a trápení. Ne nadarmo se říká: „Víra hory přenáší.“

Sice budeme i přes silnou víru chybovat, padneme i za obětí těžkým proviněním. Ale myslíme na to, že Kristus ustanovil Petra hlavou Církve, ačkoli ho na jeho křížové cestě třikrát zapřel. Jak by nemohl odpustit i nám ubohým hříšníkům, již jsme dětmi Božími?! Během svého pozemského života se opakovaně obracel na své učedníky a na nás všechny s prosbou, abychom v něj věřili. Především Jan nám to ve svém evangeliu neustále připomíná. Zaznamenává úžasná slova, kterými se Ježíš obrací na jeruzalémské Židy, když v sobotu u rybníka Bethesda uzdravil jednoho chromého: „Kdo slyší mé slovo a věří tomu, který mě poslal, má život věčný a nepodléhá soudu, ale přešel již ze smrti do života.“ (Jan 5,24) To jsou jasné pokyny, které nám dodávají odvalu ho neustále následovat.

Já osobně se často modlím jednoduše a lehce srozumitelnou modlitbu, kterou jsem se kdysi naučil jako dítě a která mi byla a je velkou pomocí:

„Můj Bože, věřím pevně vše, co tvoje svatá Církev učí a přikazuje věřit, neboť Tys to zjevil a nemůžeš se ani mýlit ani nás klamat.“

Ze Schweizerisches Katholisches Sonntagsblatt 4/2014 přeložil -tk-

Nové divy svatého Šarbela

Setkání s P. Luisem Matarem v jeho klášteře v Annayi (Jbeil, Libanon)

„Bože, nekonečně svatý a velebený ve svých svatých na Východě!“ Tak začíná modlitba o dosažení milostí velkého světce Šarbela, toho Libanonce, který je uctíván na celém světě a kterého my v Evropě nyní lépe poznáváme.

Poznáváme jeho život a četné zázraky, které jsou zaznamenány v seznamu v klášteře sv. Maro-
na v Annayi (Jbeil, Libanon).

P. Šarbel, mnich, kněz a potom poustevník v nejpřísnější tradici křesťanského Orientu, obětoval svůj život za spásu světa vyjádřením i mlčením, v hlubokém spojení radosti s křížem Kristovým. Svědectví o uzdravení byla tak početná, že je jeho bratři z řádu maronitů pečlivě zaznamenali v seznamu milostí, které se staly na přímluvu P. Šarbela.

V roce 1927 začal proces jeho blahorečení, který byl pak zakončen 5. prosince 1965 podpisem papeže Pavla VI. při posledním sezení II. vatikánského koncilu. Tento papež ho také svatořečil 9. října 1977 a od té doby zázraky neustávají.

Při každé návštěvě v klášteře Annaya se setkáváme s P. Luisem Matarem. Byl osobně přítomen při exhumaci světce,

kteřá byla provedena 52 let po jeho smrti. Viděl krvavou tekutinu, která byla po celém těle, jež si uchovalo svoji pohyblivost. Nějaká mrtvola? Ne. Byl tenkrát dítětem, když spatřil spícího mnicha, jehož šlachy viděl pod hnědou kůží, nějakého muže, oděného do kněžského roucha, které bylo nasáklé vodnatou tekutinou.

Svatý Šarbel Machlúf

P. Luis zůstal v plnosti tohoto tajemství, které stokrát prožil. Už ho nic nepřekvapí. A když jsem se ho zeptal, zda bych mohl osobně kontaktovat osoby, které na přímluvu světce dostaly zvláštní milosti, usmál se a bez otálení mi dal jejich jména a adresy.

Následovala tedy nevysvětlitelná uzdravení, která jsem zaznamenal a – to do-
svědčuji – která jsem přezkoumal dříve, než vám je sdělím. Tento seznam si nečiní nárok na úplnost, ale mělo by se uvést, že počet překvapivých uzdravení na celém světě se pohybuje ročně mezi padesáti a šedesáti. (To odpovídá počtu uzdravení, která byla v Lurdech uznána za jedno a půl století!)

Uzdravení dvacetileté Pauly Biyalové bylo zaznamenáno 27. listopadu 2010.

Paula pochází z Paraná v Brazílii a byla od narození úplně slepá. Vyrůstala v milující rodině, obklopena pozornými lidmi, kteří jí stáli po boku, mezi nimi ta-

Paula Biyalová

ké jeden přítel z Andkit v kraji u Akkary v Libanonu. Jmenuje se Antonius Salem Khoury. Je zapáleným příznivcem svatého Šarbela, a tak je pro něho každá cesta do Libanonu příležitostí, aby navštívil poustevnu v Annayi a tam meditoval. Odtud si vždycky přináší malý sáček kadidla a požehnaný olej.

Před deseti lety dal Paule malou skleničku oleje a doporučil jí, aby si každý večer olejem potřela oční víčka a přitom se vroucně pomodlila ke svatému Šarbelovi. Tento její přítel přinesl o deset let později fotografii mladé, zázračným způsobem uzdravené ženy do Annayi. Lékařské doklady potvrzují její mimořádné uzdravení, které stále trvá.

* * *

Waïd Maroun Diab, narozen roku 1993 v Ain Ebel u Beint Jbeil (Libanon), ve vesnici, která se proslavila mučednictvím svých obyvatel během izraelské invaze.

Měl nádor na mozku, který se šířil a způsobil velký otok očí. Tak byl dopraven do nemocnice v Bejrútu. Prognóza se potvrdila a vzhledem ke špatné situaci se spojil vedoucí oční kliniky se svými evropskými a americkými kolegy.

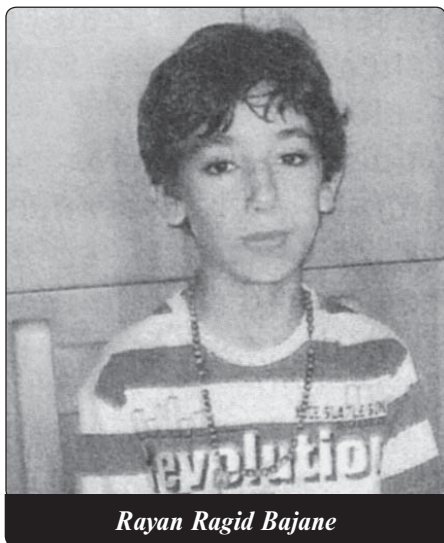
Během této doby vykonal Waidův dědeček, Antonius Khoury, pouť do Annayi, aby svěřil svého vnuka libanonskému světci. Tu došlo v pokoji nemocnice k překvapivému výjevu: Chlapec byl neklidný a křičel, potom řekl, že se ho dotkl nějaký mnich s dlouhým bílým vousem a s černou kapucí, která sahala až přes oči.

Vyšetření (MTR) ukázalo krátce potom, že nádor, který byl za okem, zmizel. Dítě bylo uzdraveno. Jeho uzdravení bylo zaznamenáno v září 2006 do seznamu.

* * *

Ryan Ragid Bajane se narodil roku 1999 v Kahale. Trpěl malformací žaludku a musel se podrobit pěti zákrokům, které byly zcela zbytečné, protože

se ve skutečnosti jednalo o nesnášenlivost glutanů. Proto mu zakázali jíst obiloviny v jakékoliv formě.

Rayan Ragid Bajane

Socha svatého Šarbela, která stála u vstupu do vesnice, jak je to v Libanonu velmi časté, byla zvláště uctívána. Došlo dokonce k tomu, že vylučovala olej. Rayanova matka chtěla svému synu trochu oleje přinést na chomáček vaty. Dítě vyprávělo své matce, že ve snu vidělo svatého Šarbela, který ho ujistil, že se bude moci v budoucnu normálně stravovat.

Zkušenost potvrdila, že se chlapec uzdravil. Měl 7 let, když bylo jeho uzdravení zaznamenáno v seznamu.

* * *

Cherry-Anne se narodila 25. srpna 2002. Žila u své tety na Filipínách. Její matka Dona byla rozvedená a velmi chudá. Pracovala v Libanonu

Cherry-Anne

u advokáta Antonia Alexandrina Khazaha, aby si zajistila obživu.

Cherry-Anne onemocněla leukémií a byla ošetřována v americké nemocnici na Filipínách.

Když se dívka ocitla v ohrožení života, teta prosila Donu, aby se souhlasem své zaměstnavatelky se co nejrychleji dostavila domů, do své vlasti.

Paní Alexandrina Khazahová, manželka advokáta, která nic nevěděla o zkouškách své zaměstnankyně, jež prožívala, klidně nakupovala ve městě. Když se potom vrátila domů, potkala před svým domem ženu, která rozdávala obrázky svatého poustevníka.

Aniž by ji poslouchala nebo vůbec rozuměla jejímu počínání, nevlídně ji odstrčila. Později litovala tohoto tvrdého chování.

Když vstoupila k sobě domů a zavřela dveře, zlomil se s velkým rachotem velký rám se svatým Šarbelem, který zdobil vchod.

Přepadl jí velký stud a vnitřně se světci omlouvala. V tom okamžiku za ní přišla uplakaná Dona a hledala pomoc vzhledem k dramatickým událostem, které právě prožívala.

Paní Khazahová jí ihned dala svolení k cestě domů a jako by chtěla znovu napravit pochybení, prosila Donu, aby se vroucně pomodlila k libanonskému světci, a řekla jí znovu, že se může na Filipíny vrátit. Dona později pověděla, že ve svém smutku viděla světce, ke kterému se modlila. Držel na svých pažích její malou dcerku bez známek života.

O několik hodin později se dozvěděla po telefonu, že její dítě je klinicky mrtvé, aby připravila pohřeb.

Matka spěchala domů, ale náhle obdržela překvapivý telefonát: Cherry-Anne žila, její stav se najednou zlepšil a úřad zahájil zkoumání této závažné události v americké nemocnici.

Dona byla plná strachu a zmatku a ponořila se do modlitby. Svatý Šarbel se jí zjevil podruhé a uklidňoval ji: Vaše dcera je uzdravena.

Společně se svými zaměstnavateli se vydala Dona ke hrobu světce, kterého neznala a k němu se předtím nikdy nemodlila.

Potom co se Cherry-Anne znovu zotavila, potvrdila, že viděla jednoho mnicha, který jí v náručí nesl k mamince, která byla tenkrát v Libanonu.

Dona se nakonec vrátila domů.

Cherry-Anne je dnes velmi zbožné děvče, které rozšiřuje v Asii fotografie a modlitby libanonského světce, který přišel ze země, kterou neznala, se kterou ale byla spojena tajemným způsobem.

* * *

Dne 24. června 2011 přišel do Annayi v Libanonu jeden muž a prosil, že chce mluvit s P. Luisem Matarem. Poté, co se posadil v jeho kanceláři, vyprávěl svůj příběh.

Měl 56 let, jmenoval se Maroun Jabbour Younes, pocházel z Hamizu v kraji Mizraya a prošel tvrdou zkouškou.

Kvůli nevolnosti byl záchrankou převezzen do nemocnice v Zghortě na severu Libanonu. Upadl do kómatu. Dr. Josef Maraoni, lékař, který měl službu, diagnostikoval krvácení do mozku. Na jednotce intenzivní péče se jeho stav zhoršil. Zhubl na 38 kg, ležel na posteli nehybný a byl zachvacován postupným ochromením.

Jednoho večera, když byl v kómatu, se mu zjevil svatý Šarbel, který ho požeňnal na čele a ujistil ho, že se uzdraví.

Okamžitě procitl z kómatu a už příštího dne se jeho stav velmi rychle zlepšil. O tři týdny později mohl opustit jednotku intenzivní péče a potom, co zmizelo ochrnutí jeho nohou, vrátit se domů.

Mohl teď s lékařskými doklady děkovat světci a svědčit o svém uzdravení.

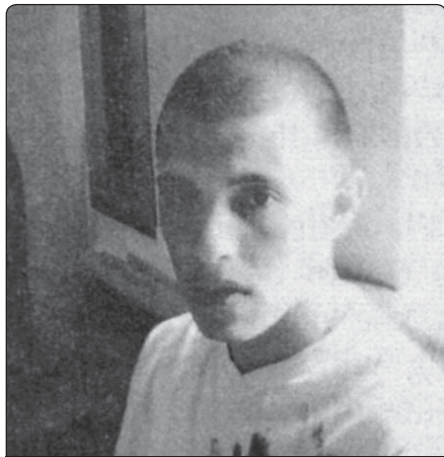
* * *

Dne 27. června 2011, tedy tři dny po návštěvě Marouna Jabboura Younese, přišel do Annayi mladý Kanaďan Sebastian Naji Georgy. Měl 20 let, pocházel z Libanonu a chtěl dosvědčit, že byl zázračně uzdraven na přímluvu svatého Šarbela, ke kterému se jeho rodiče dlouho modlili.

Aby mohl všechno dokázat, vzal s sebou veškeré lékařské doklady a vyprávěl, jak se stal obětí automobilové nehody. Zachytilo ho auto, byl vymrštěn do vzduchu a letěl 15 metrů. Měl mnohačetné zlomeniny (lebku, čelist, krk, nohy), dopravili ho do nemocnice v Montrealu.

Uvedli ho na šest týdnů do umělého spánku, a když znovu procitl, informovali lékaři jeho rodinu o omezeních, se kterými budou muset počítat: výpadky paměti, ochrnutí na půl těla...

Řekl svým rodičům, že při procitání měl dojem, že vedl dlouhý rozhovor se svatým Šarbelem, který byl přerušen. K překvapení lékařů, kteří o něho pečovali, se neprojevovalo žádné z omezení, se kterými se počítalo.

Sebastian Naji Georgy

O rok později projevili Sebastian a jeho rodiče přání vykonat pouť k hrobu svatého Šarbela, aby tam meditovali a poděkovali Pánu za tuto milost.

* * *

Pater Luis Matar, který až doposud zaznamenával nevysvětlitelná uzdravení bez osobního komentáře, byl u dalšího záznamu velmi vnitřně pohnutý. Na podkladech bylo uvedeno jenom jméno „Myriam“. Podal nám foto matky s její jednoroční dcerou.

„Pochází z Aleppa,“ řekl mi s úsměvem „a jsou to muslimky. Náš světec neošetřuje nikoho přednostně! Je to případ, který se mě velmi dotkl,“ řekl nám. „A pochopíte proč. Myriam se narodila na Štědrý večer

Myriam se svou matkou

roku 2009 a přišla sem se svou matkou, když prožila své první dva týdny života.“

Byla novorozencem s vodnatelností hlavy a předpovídali jí brzkou smrt.

Po porodu přišlo za maminkou mnoho návštěv. Mezi nimi také její sousedka, která je maronitka, a vyprávěla jí tolik o svatém Šarbelovi, že tato matka chtěla ihned odjet taxíkem z Aleppa do Annayi (asi 400 km).

„Při svém příjezdu držela dítě v náruči. Stála před hrobem dole v kryptě a nevěděla, jak by se měla modlit. Ptala se, jestli by nemohl přijít kněz, aby jí pomohl, a tak jsem přišel já. Pohled na toto dítě mě hluboce ranil... Jeho hlava byla tak obrovská, že očička v tomto napuchlém obličejí vypadala jako dva malé piniové oříšky.

Cítil jsem se velmi nespůj a ve velké nepohodě, ale modlil jsem se celým srdcem a pomáhal jsem té ženě modlit se, jak jsem jen uměl. Na prosbu maminky jsem požehnal dítě. Pak zase odjela.

Po několika týdnech jsem obdržel telefonát s dobrými zprávami. Děťátku se dařilo lépe... a o jedenáct měsíců později přišla Myriam a její matka sem na návštěvu, protože konaly pouť do Annayi. Udělal jsem tuto fotografii. Víra a důvěra této matky mi připomínají podobnoství o Samaritance, která má dnes jméno jednoho muslima (jmenuje se Myriam Hossein Almajji).“

* * *

Pater Luis Matar dále říká: „Budu ti vyprávět, co se mi stalo týden před tvým příjezdem. Šedesátiletá Nazha Wadih Abi Saad je manželkou Morcheda Taniose, který pochází z Tannourine v Údolí křesťanů »La Kadisha«.

Je to duchovní pevnost, kam se utíkají po čtyři sta let křesťané, aby unikli před Turky, kteří je chtějí násilím islamizovat. U těchto křesťanů byli také jejich kněží, jejich biskupové a jejich svatí poustevníci.

Žili v jeskyních nebo v kobkách vysekávaných do skály a vzájemně spojených velmi úzkými průchody. Bylo velmi mnoho poustevníků, jejichž zpěv žalmů se nesl dnem i nocí v tomto podivuhodném osamění. Nazýváme toto údolí »svatým údolím«.

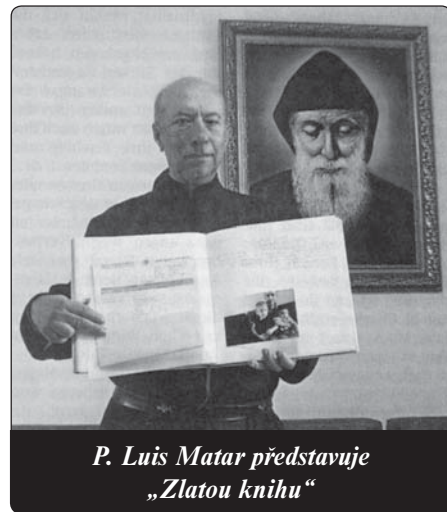
Tato velmi zbožná Nazha se narodila tady. Její děti vycestovaly před několika lety do zahraničí... Byla nemocná, a když se její stav jednoho večera náhle zhoršil,

byla dopravena do nemocnice Naší milé Paní do Jbeilu. Nemocnice leží na úpatí kopce, podél cesty, která vede do Annayi. Službu konající lékař odhalil nádor, který ohrožuje život. Radil, aby se o tom rychle podala zpráva dětem, protože podle jeho názoru je jakékoli ošetření zbytečné.

Strávila v nemocnici velmi neklidné noci. Během jedné z těchto nocí vytušila v blízkosti svého lože bíle oděnou ležící osobu, která jí hladila tvář a dávala jí k polknutí malý vatový, olejem nasáklý chomáček. Zнала Nohad El Chami a věděla, jakým způsobem byla uzdravena. Proto se začala intenzivně modlit ke svatému Šarbelovi se žádostí, aby se za ni přimluvil, aby dostala stejné milosti.

Lékaři nebrali zlepšení jejího stavu vážně, ale postupně si kladli přece nějaké otázky a o šest měsíců později přišlo potvrzení! Dostal jsem je 19. června 2012 společně s lékařským posudkem.“

P. Luis se usmál pod portrétem svatého Šarbela ve své kanceláři. Káva v našich hrnčících mezitím vychladla.

P. Luis Matar představuje „Zlatou knihu“

Když se nakláněl dopředu, říkal, že by mohl vyprávět ještě o dalších případech onemocnění..., ale je to nutné? On je jenom „zaznamenávač“ a nemá nic na prodej, nic k dokazování, nic, nad čím bychom se mohli podívat. Nic, opravdu nic není u Boha nemožné, zvláště když se přimlouvá náš uctívaný světec!

* * *

Byla to obtížně proveditelná reportáž, protože v Sýrii se válčí a teče krev a křesťané v Libanonu jsou vážně znepokojeni kvůli situaci svých sousedů...

Z Maria heute 3/2014 přeložil -mp-

Svatý Šarbel Machlúf - poutník absolutna

Co se dá říci o mnichovi, který si nikdy na veřejnosti nezval slovo, nešířil žádné učení, nezanechal žádné spisy a téměř o ničem se veřejně nevyjádřil, který strávil svůj život v rozjímavém klášteře jako nanejvýš skromný zemědělec a poustevník a ve vši skromnosti se držel stále v pozadí, zahalen do hlubokého mlčení?

Ve skutečnosti mu tento zcela skrytý život dovozoval radikální obrácení k Bohu, který pro něho znamenal všechno, v něm upustil ode vši vlastní vůle, aby přenechal samému Bohu právo s ním nakládat.

Už za svého života na sebe upozornil veřejnost svými četnými zázraky.

On sám ale dával přednost život v odloučenosti a mlčení. Podle své podoby byl člověkem, ale ve skutečnosti byl srdcem už v nebi.

Josef se narodil 8. května 1828 v Beqakafre, ve vesnici, která leží v řetězu pohoří na severu Libanonu ve výšce 1700 metrů, ve slavném údolí Kadiša, ve „svatém údolí“. Byl nejmladším z pěti dětí domu Machlúf, jedné chudé rolnické rodiny.

V roce 1851 vstoupil do kláštera Notre-Dame de Maïfouq (maronitské církve) a přijal jméno Šarbel. Už během svého noviciátu přesídlil do kláštera sv. Marona v Annayi. (Annaya leží 50 km severně od Bejrútu.) Tam poznal P. Elisée, světce, který se stal jeho duchovním vůdcem. Po studiu teologie v klášteře v Kfifane byl 23. července 1859 vysvěcen na kněze. Po smrti P. Elisée se oficiálně usídlil v poustevně svého kláštera v Annayi a žil tam se svým společníkem, P. Makáriem, až

do své smrti 24. prosince 1889. Zemřel na následky ochrnutí poloviny těla o vánoční vigílii, v postní den, ve velké zimě a vysokém sněhu, za okolností, které odpovídaly jeho způsobu života.

P. Šarbel je příkladem orientální askeze v sebeovládání a radikální odevzdanosti. Klášterní ctnosti si vycvičil heroickým způsobem, čímž daleko předčil ostatní mnichy. Celý způsob jeho existence vyjadřoval pohrdání sebou samým: jeho ošumělý řádový oděv, jídlo, způsob spánku, zvyk modlit se vkleče, lože, komůrka a vyčerpávající práce. Byl apoštolem svým svědeckým životem, mocným přímluvcem naší doby, která se vyznačuje materialismem.

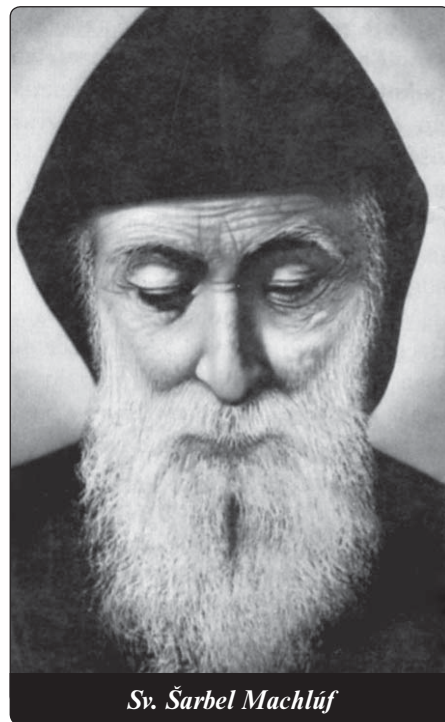
P. Šarbel nám ukazuje v práci nebo v modlitbě stále cestu Boží a cestu bliženské lásky. Tím, že vyzařoval absolutní Boží lásku, přitahoval mnoho srdcí. Čím více se přibližoval Bohu, tím více rostla jeho láska k bližním. Neustále se modlil, aby svým bližním vyprošoval milosti a jejich duším spásu. Křísil děti z mrtvých, uzdravoval mnoho nemocných. Křesťané i muslimové ho prosili o uzdravení svých stád napadených nákazou. Dokonce divoká zvířata ho poslouchala. Hejna sarančat se zastavovala před poli, která pokropil svěcenou vodou. Prázdné nádoby od obilí a od oleje v klášteře se na jeho modlitbu znovu naplnily.

„V království Božím nejsou velikými hodnostáři, ale světci.“ (Jan Pavel II.)

Povyšování do vyšších funkcí odmítal. Láska k Bohu byla v Šarbelově životě červenou nití a pro něho byla tato láska k Bohu výjimečná. Výjimečností úcty se vyznačoval celý jeho život, což dokazují i Šarbelovy extáze při adoraci Nejsvětější svátosti, před kterou strávil většinu svého času!

V něm nám nabízí církev příklad dokonalého uctívajícího živého Boha.

„Žádný svatý není jako ostatní, stejně jako žádná hvězda na obloze se nepodo-

Sv. Šarbel Machlúf

bá jiným. Ale v jedné věci se světci podobají: Všichni zrcadlí něco ze života Ježíšova.“

Tato slova kardinála Van Thuana se potvrzují ve vztahu k událostem, které se udály po smrti světce:

- Po jeho smrti se rozsvítilo světlo zmrtvýchvstání u hřbitova mnichů, na němž byl P. Šarbel pochován.

- Jeho mrtvé tělo zůstalo neporušené.

- V letech 1898 až 1993 vylučuje jeho mrtvé tělo krev a plazmu, relikvie, které přinášejí uzdravení a mnoho poutníků přivádějí k obrácení.

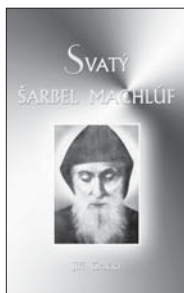
- Na plátně, na kterém byla osušena jeho mrtvola, je vidět otisk jeho těla.

- P. Šarbel se zjevil mnoha lidem a splnil jim prosbu o uzdravení.

- Proud poutníků k jeho hrobu neustává. (P. Šarbel připomíná Nouhadu Al Chamimu po jeho uzdravení: „Kdo chceš vznášet prosby ke mně, věz, že já, pater Šarbel, jsem stále přítomen v poustevně. Žádám tě, abys přišel každého 22. v měsíci k poustevně...“ To byl začátek měsíčních poutí do Annayi, které se konají dodnes.)

Dne 5. prosince 1965 byl P. Šarbel v Římě blahorečen a 9. října 1977 sva-tořečen. Jeho svátek církev slaví 24. července. Spolu s P. Khawandem, poustevníkem, chceme zopakovat: „Ó Bože, jak jsi podivuhodný ve svých svatých!“

*Z Maria heute 3/2014
přeložil -mp-*

Matice cyrilometodějská s. r. o. vydala brožurku o svatém Šarbelovi - životopis, nověna, litanie. Publikace, jejímž autorem je Jiří Gračka, vyšla s církevním schválením a nese název:

SVATÝ ŠARBEL MACHLÚF

Je stále v prodeji - brož., A5, 36 stran, 49 Kč.

Více na www.maticecm.cz.

Kanonizace Jana XXIII. a Jana Pavla II.

V neděli 27. dubna budou kanonizováni papežové Jan XXIII. a Jan Pavel II. V této souvislosti stojí za zmínku slova kardinála Valliniho, který vyzval k duchovní přípravě na tuto slavnost: „Svatořečení je Boží milost. Pán nám ukazuje dva muže víry jako vzory křesťanského života. Snažme se tedy projít tuto cestu intenzivnější spirituality. Řekl bych, že právě v tom spočívá veškerý smysl přípravy

na tuto událost.“ Ke kanonizaci budou mj. spuštěny oficiální webové stránky www.2papisanti.org. Vlastnímu kanonizačnímu obřadu bude předcházet zpívaná modlitba Korunky Božího milosrdenství a četba ze spisů obou papežů. Obřadu se zúčastní i dvě ženy, které prožily zázračné uzdravení na přímluvu Jana Pavla II.

Podle zpráv tiskových agentur

V neděli 6. dubna 2014, na niž liturgicky připadla 5. neděle postní, prožila naše kongregace (Školské sestry sv. Františka) zvláštní slavnost. Jedna ze sester, **SM Alena Dubnová, se dožila 100 let.** Toto vzácné výročí jsme oslavily v tzv. mateřinci naší kongregace v Praze-Břevnově mši svatou za účasti oslaivenkyně, jejích příbuzných, sester naší kongregace a dalších přátel a farníků. Mši svatou sloužil Mons. Pavel Posád. V úvodu řekl: „Velmi jsem si přál oslavit se sestrou Alenou její sté narozeniny. Byl jsem totiž před deseti lety na oslavě jejích devadesátin.“ Sestřička, která se zúčastnila mše svaté už na invalidním vozíku, symbolicky přinesla v obětinném průvodu na poděkování za dar života velkou kyticí. Po mši svaté popřál otec biskup sestře Aleně, aby se dožila ještě desetiny z té další stovky. Pak následoval slavnostní oběd s gratulacemi. Společně jsme při něm zazpívali mariánskou píseň a jubilatka se spontánně připojila.

S. Alena (Antonie) Dubnová se narodila 6. dubna 1914 v Malé Lípě, okr. Německý (dnes Havlíčkův) Brod. Do naší kongregace vstoupila v roce 1941. V červenci roku 1942 složila první sliby. Její služba spočívala po celý život v konkrétní práci pro bližní: vaření, praní, žehlení, úklid, ošetřování starých a nemocných. Vystřídala mnohá působiště, jako např. Praha, Děčín, Vratislavice, Slatiňany, Cetechovice... V posledních letech, jak jí ubývalo sil, se už mohla věnovat plně duchovní službě modlitby a oběti.

SM Terezie Burdová, OSF

www.radiovaticana.cz

OBVINĚNÍ MNICHŮ ZE SINAJSKÉHO KLÁŠTERA SV. KATEŘINY JSOU FALEŠNÁ

Zástupci egyptských politiků a akademického světa označili za nepravdivá obvinění, která byla vznesena proti starobylému klášteře sv. Kateřiny na hoře Sinaj. Podle nich se jeho mniši měli provinít nevěrností svému národu a kolaborací se zahraničními silami. Iniciátorem útoků proti klášteře je emeritní egyptský generál Ahmed Ragai Attiya. Obvinil mnichy klášteře, že skryli tzv. 12 Mojžíšových potoků, zmocnili se 20 % území jižního Sinaje, vyvěšovali na klášteře řeckou vlajku a změnili klášter v území okupované Řeckem a Evropskou unií. Obvinění ještě více radikalizovaly salafitské kruhy, které v sinajském klášteře vidí bázi izraelské rozvědky. Na tiskové konferenci 30. března 2014 v Káhiře, které se zúčastnil rovněž zástupce mnichů Gregorios al-Sinawi, všichni přítomní rezolutně odmítli vznesená obvinění. Představili rovněž dokumenty definující status mnišské komunity a její vztah k egyptskému národu. Podle některých pozorovatelů je cílem této aféry podnítit v občanech nepřátelství vůči klášteře. Do vlastnictví klášteře sv. Kateřiny na Sinaji spadá 71 zahrad a řada drobnějších staveb užívaných mnichy.

Podle www.radiovaticana.cz

MARIINA LEGIE POTVRZENA JAKO MEZINÁRODNÍ SDRUŽENÍ VĚŘÍCÍCH

Svatý stolec schválil statuta *Mariiny legie* (Legio Mariae). Sekretář Papežské rady pro laiky, biskup Josef Clemens, předal představitelům těchto skupin de-

kret, kterým je potvrzuje jako mezinárodní sdružení věřících. Sdružení se tak stalo právoplatnou právní osobou katolické církve.

Mariina legie byla založena v roce 1921 v Dublinu. Na jejím počátku stála malá skupina lidí shromážděných kolem Franka Duffa, úředníka irského ministerstva financí a posléze sekretáře ministra obrany. Za 93 let své existence se sdružení rozrostlo po celém světě. Od konce 90. let minulého století působí jeho skupiny také v České republice. Cílem Mariiny legie je prohlubování náboženského života a apoštolát. Její spiritualita se opírá o učení svatého Ludvíka Marii Grignona z Montfortu a klade velký důraz také na zasvěcení Duchu Svatému.

„Ve svém apoštolátu se Mariina legie snaží působit na své okolí takovým způsobem, aby Bůh byl v našem okolí více milován. V praxi to znamená rozmlouvat s lidmi o Bohu, o duchovních věcech a snažit se je s pomocí Panny Marie přivést blíže k Pánu Ježíši,“ čteme na internetových stránkách českých skupin Mariiny legie – <http://legie.cz.sweb.cz>.

„Rozvažujeme-li nad tím, nemůžeme nevidět, že je to Bůh, kdo je u díla, když se necháváme vést Duchem Svatým. Ano, Všemohoucí vskutku učinil veliké věci! Dnešní církve však nepřestávají očekávat od Mariiny legie stále více, neboť potřeby světa jsou nesmírné a příliš mnoho našich současníků nezná Kristovo jméno nebo na ně zapomnělo,“ řekl biskup Josef Clemens ve slavnostní promluvě při předání dekretu kanonicky potvrzujícího Mariinu legii.

Pondělí 21. 4. 2014: 6:05 Vatican magazine (764. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **6:35** Semena víry **7:05** Život koncilu (6. díl) **7:20** Veľkonočné pátranie **7:45** Přejeme si... **8:05** Dům nejen ze skla (5. díl) **9:10** Nedělní čtení: Slavnost Zmrtvýchvstání Páně **9:40** NOEkreace (223. díl) [L] **10:00** To je Martin Bonner **11:30** Vydreté metamorfózy **11:40** Sedmihlásky – Pásló dívča **11:45** Bible pro nejmenší: Země zaslíbená **11:50** Minuty s Janem Sokolem (1. díl): Proč je důležité zavádět etickou výchovu do škol? [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Svatá Anežka **13:10** Terra Santa News: 16. 4. 2014 **13:35** Vatican magazine (764. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **14:10** Duchovní malby (3. díl): Blahoslavená Panna Maria **14:35** Z pohľadu kardinála [P] **15:05** Ars Vaticana (22. díl) **15:15** Noční univerzita: Eucharistie, plod kříže – P. Vojtěch Kodet, ThD., OCarm. **16:05** Poklady pod sněhem **18:05** V souvislostech (50. díl) **18:25** Sedmihlásky – Pásló dívča **18:30** Bible pro nejmenší: Samson [P] **18:35** Hľadanie: Ján Flajžík [P] **19:00** Zachraňme kostely (1. díl): Kostel Nejsvětější Trojice v Albrechticích u Rýmařova **19:20** Přejeme si... **19:35** Odkaz předků (3. díl): Závěr **19:50** Minuty s Janem Sokolem (1. díl): Proč je důležité zavádět etickou výchovu do škol? **20:00** SDM RIO 2013: Revoluce v Riu [P] **20:55** Na koberečku [P] **21:05** Mobil **22:05** Noční univerzita: John Eldredge – Velký příběh **23:20** Vatican magazine (764. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **23:55** Kulatý stůl: Cesta za poznáním svědků víry 20. století.

Úterý 22. 4. 2014: 6:05 Zprávy z Věčného města: 18. 4. 2014 **6:15** Záznam koncertu z katedrály sv. Václava v Olomouci – F. Schubert: Salve Regina, W. A. Mozart: Requiem **7:20** II. vatikánský koncil a architektura: Jedovnice v Moravském krasu **7:35** Klapka s... (81. díl): Janem Křivým **8:35** Plavební stupeň Přelouč **8:50** Slovenští redemptoristé v Rumunsku **9:05** Zachraňme kostely (1. díl): Kostel Nejsvětější Trojice v Albrechticích u Rýmařova **9:25** Být s naším lidem **9:45** Poselství svatých: Ignác z Loyoly **10:00** Vatican magazine (764. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **10:30** Noční univerzita: John Eldredge – Velký příběh **11:45** Sedmihlásky – Pásló dívča **11:50** Bible pro nejmenší: Samson **11:55** Minuty s Janem Sokolem (2. díl): Etická výchova předpokládá, že jsme svobodní. Co to znamená? [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** P. S. [P] **12:15** Zprávy z Věčného města: 18. 4. 2014 **12:25** Platinové písničky (17. díl): Dechovka **12:55** Ars Vaticana (22. díl) **13:05** Charita ve středu – pomoc rodinám v nouzi **14:10** Život koncilu (6. díl) **14:25** Kulatý stůl: Cesta za poznáním svědků víry 20. století **16:00** Budu pomáhat: Spolu dětem **16:10** Přejeme si... **16:25** Jazzový skřítek a jeho Pekáč **16:45** Unitate **17:00** BET LECHEM – vnitřní domov (17. díl): Peter Dufka **17:15** Přejeme si... **17:30** Zprávy z Věčného města: 18. 4. 2014 **17:40** Můj Bůh a Walter: Zlo **18:00** Cirkus Noeland (12. díl) **18:30** Bible pro nejmenší: Ruth a Naomi [P] **18:35** Sedmihlásky – Pásló dívča **18:40** Hermie a přátelé: Ztracený komář poklad **19:20** NOEkreace (223. díl) **19:30** Vydreté metamorfózy **19:40** Zpravodajské Noeviny: 22. 4. 2014 [P] **19:55** Minuty s Janem Sokolem (2. díl): Etická výchova předpokládá, že jsme svobodní. Co to znamená? **20:00** Život na konci života **21:20** Zpravodajské Noeviny: 22. 4. 2014 **21:35** Hovory o Evropě (1. díl): Evropa uctívá k jednotlivci [P] **22:25** P. S. **22:35** Cvrlikání **23:40** Terra Santa News: 16. 4. 2014 **0:05** Olá, peregrino: Ahoj, pútník **0:35** Kráľovna Engadinu.

Středa 23. 4. 2014: 6:05 Zpravodajské Noeviny: 22. 4. 2014 **6:20** Noční univerzita: P. Jacques Philippe – Dvojediná láska (1. část) **7:05** Nevzdají se **7:20** NOEkreace (223. díl) **7:30** Z pohľadu kardinála **8:00** Ars Vaticana (22. díl) **8:10** Harfa Noemova **8:35** Život na konci života **10:00** Generální audience [L] **11:25** Budu pomáhat: Spolu dětem **11:35** Zprávy z Věčného města: 18. 4. 2014 **11:45** Bible pro nejmenší: Ruth a Naomi **11:50** Sedmihlásky – Pásló dívča **11:55** Minuty s Janem Sokolem (3. díl): Znamená snad svoboda, že si mohu dělat, co chci? [P] **12:00** Polední

modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** SDM RIO 2013: Revoluce v Riu **13:50** Zprávy z Věčného města: 18. 4. 2014 **14:00** Hlubinami vesmíru s Dr. Tomášem Gráfem, cesta světa 2. díl **14:40** Na koberečku **14:50** Poselství svatých: Ignác z Loyoly **15:05** Salesiánský magazín **15:20** Zachraňme kostely (1. díl): Kostel Nejsvětější Trojice v Albrechticích u Rýmařova **15:40** Zpravodajské Noeviny: 22. 4. 2014 **16:00** Cvrlikání **17:05** Můj Bůh a Walter: Vtělení [P] **17:25** Vatican magazine (764. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **18:00** Charita ve středu [L] **19:05** Sedmihlásky – Pásló dívča **19:10** Bible pro nejmenší: Samuel [P] **19:15** Terra Santa News: 23. 4. 2014 [P] **19:35** Přejeme si... [P] **19:50** Minuty s Janem Sokolem (3. díl): Znamená snad svoboda, že si mohu dělat, co chci? **20:00** Adorace [L] **21:05** BET LECHEM – vnitřní domov (20. díl): Marie Chatardová – velvyslankyně České republiky ve Francii [P] **21:20** Noční univerzita: P. Vojtěch Kodet – Eucharistie (1. část) [P] **22:10** Odkaz předků (3. díl): Ročov **22:25** Krasohled (4. díl) **22:55** NOEkreace (223. díl) **23:05** Generální audience papeže **23:35** Duchovní malby (3. díl): Blahoslavená Panna Maria **0:15** Záznam koncertu z katedrály sv. Václava v Olomouci – F. Schubert: Salve Regina, W. A. Mozart: Requiem.

Čtvrtek 24. 4. 2014: 6:05 BET LECHEM – vnitřní domov (20. díl): Marie Chatardová – velvyslankyně České republiky ve Francii **6:20** Kráľovna Engadinu **6:40** Hovory o Evropě (1. díl): Evropa uctívá k jednotlivci **7:30** Platinové písničky (17. díl): Dechovka **8:00** Jazzový skřítek a jeho Pekáč **8:20** Unitate **8:40** Terra Santa News: 23. 4. 2014 **9:00** Hudební magazín Mezi pražci **9:40** Kaplička svaté Barbory **9:45** Vydreté metamorfózy **10:00** Kulatý stůl: Cesta za poznáním svědků víry 20. století **11:30** Přejeme si... **11:45** Sedmihlásky – Pásló dívča **11:50** Bible pro nejmenší: Samuel **11:55** Minuty s Janem Sokolem (4. díl): Znamená větší svoboda rozšíření mých možností? [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** P. S. [P] **12:15** Záznam koncertu z katedrály sv. Václava v Olomouci – F. Schubert: Salve Regina, W. A. Mozart: Requiem **13:15** Život koncilu (6. díl) **13:35** Generální audience papeže **14:05** SDM RIO 2013: Revoluce v Riu **15:00** Cirkus Noeland (12. díl) **15:30** Olá, peregrino: Ahoj, pútník **16:05** Zpravodajské Noeviny: 22. 4. 2014 **16:20** Hudba na pražské Loretě **17:00** Z pohľadu kardinála **17:30** Ars Vaticana (23. díl) **17:40** NOEkreace (223. díl) **17:55** Hermie a přátelé: Ztracený komář poklad **18:30** Bible pro nejmenší: David a Goliáš [P] **18:35** Sedmihlásky – Pásló dívča **18:40** II. vatikánský koncil a architektura: Jedovnice v Moravském krasu **18:55** Přejeme si... **19:10** Na východ od Říma **19:25** Budu pomáhat: Centrum integrace dětí a mládeže Praha **8 19:35** Zpravodajské Noeviny: 24. 4. 2014 [P] **19:50** Minuty s Janem Sokolem (4. díl): Znamená větší svoboda rozšíření mých možností? **20:00** U NÁS aneb o lidové kultuře (93. díl) [L] **21:25** Putování po evropských kláštích: Peter Hans Kolvenbach, generální představený jezuitů [P] **22:00** P. S. **22:10** Zpravodajské Noeviny: 24. 4. 2014 **22:25** Baroko na cestách Jiřího Sehnala **22:50** Poselství svatých: Ignác z Loyoly **23:00** Vatican magazine (764. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **23:30** Krasohled (4. díl) **0:05** Zpravodajské Noeviny: 24. 4. 2014 **0:20** Můj Bůh a Walter: Vtělení **0:35** Organ v nebi.

Pátek 25. 4. 2014: 6:05 Zpravodajské Noeviny: 24. 4. 2014 **6:20** NOEkreace (223. díl) **6:30** Krasohled (4. díl) **7:00** Jde o život (7. díl): Církev II. **8:35** Duchovní malby (3. díl): Blahoslavená Panna Maria **9:00** Zachraňme kostely (1. díl): Kostel Nejsvětější Trojice v Albrechticích u Rýmařova **9:20** Noční univerzita: P. Vojtěch Kodet – Eucharistie (1. část) **10:10** Na koberečku **10:20** SDM RIO 2013: Revoluce v Riu **11:20** Organ v nebi **11:45** Bible pro nejmenší: David a Goliáš **11:50** Sedmihlásky – Pásló dívča **11:55** Minuty s Janem Sokolem (5. díl): Jak řešit konfliktní situace? [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Přejeme si... **13:05** Ars Vaticana (23. díl) **13:15** BET LECHEM – vnitřní domov (20. díl): Marie Chatardová – velvyslankyně České republiky ve Francii **13:35**

MFF Strážnice 2013: Po stopách svatých Cyrila a Metoděje a jejich žáků **15:00** Z pohľadu kardinála **15:30** Harfa Noemova **16:00** Zpravodajské Noeviny: 24. 4. 2014 **16:15** Procházka památkovou rezervací Příbor: Zastavení u kostela Narození Panny Marie **16:35** Život na konci života **18:00** Guyanská Diana **18:25** Sedmihlásky – Pásló dívča **18:30** Bible pro nejmenší: David v nebezpečí [P] **18:35** Můj Bůh a Walter: Vtělení **18:55** Putování po evropských kláštích: Peter Hans Kolvenbach, generální představený jezuitů **19:25** Světoznámé výšivky z Cífera **19:40** Zprávy z Věčného města: 25. 4. 2014 [P] **19:55** Minuty s Janem Sokolem (5. díl): Jak řešit konfliktní situace? **20:00** Kulatý stůl – Pracovní osud ve vlastních rukách [L] **21:30** Salesiánský magazín **21:45** Na koberečku **22:00** Nedělní čtení: 2. neděle velikonoční [P] **22:30** Přejeme si... **22:45** II. vatikánský koncil a architektura: Jedovnice v Moravském krasu **23:05** Hudba na pražské Loretě **23:40** Život koncilu (6. díl) **0:00** Dům nejen ze skla (5. díl).

Sobota 26. 4. 2014: 6:05 Zprávy z Věčného města: 25. 4. 2014 **6:15** Světoznámé výšivky z Cífera **6:30** Hudba na pražské Loretě **7:05** Dům nejen ze skla (5. díl) **8:10** Poselství svatých: Ignác z Loyoly **8:20** Cirkus Noeland (12. díl) **8:50** Sedmihlásky – Pásló dívča **8:55** Hermie a přátelé: Ztracený komář poklad **9:35** Krasohled (4. díl) **10:10** BET LECHEM – vnitřní domov (20. díl): Marie Chatardová – velvyslankyně České republiky ve Francii **10:25** Můj Bůh a Walter: Vtělení **10:40** Z pohľadu kardinála **11:10** Hovory o Evropě (1. díl): Evropa uctívá k jednotlivci **11:55** Minuty s Janem Sokolem (6. díl): Dá se konflikt rozsvětlet? [P] **12:00** Angelus Domini **12:05** P. S. [P] **12:15** Zpravodajské Noeviny: 24. 4. 2014 **12:30** Nedělní čtení: 2. neděle velikonoční **13:00** Přejeme si... **13:15** Jazzový skřítek a jeho Pekáč **13:40** U NÁS aneb Od cimbalu o lidové kultuře (93. díl) **15:00** NOEkreace (223. díl) **15:10** Proplout Svatou zemí **15:15** Zprávy z Věčného města: 25. 4. 2014 **15:25** Platinové písničky (17. díl): Dechovka **16:00** Život na konci života **17:25** Hornolidečko – Francova Lhota **17:40** Život koncilu (7. díl) **18:00** Duchovní malby (4. díl): Zjevení Páně [P] **18:25** Sedmihlásky – Pásló dívča **18:30** Bible pro nejmenší: David v nebezpečí **18:35** Charita ve středu **19:35** Minuty s Janem Sokolem (6. díl): Dá se konflikt rozsvětlet? **19:40** V souvislostech (51. díl) [P] **20:00** Outdoor Films s Heřmanem Volfem [P] **21:30** Harfa Noemova [P] **22:00** P. S. **22:10** Marina **22:40** Zprávy z Věčného města: 25. 4. 2014 **22:50** Budu pomáhat: Centrum integrace dětí a mládeže Praha **8 23:00** Noční univerzita: P. Jacques Philippe – Dvojediná láska (1. část) **23:40** Terra Santa News: 23. 4. 2014 **0:05** MFF Strážnice 2013: Po stopách svatých Cyrila a Metoděje a jejich žáků.

Neděle 27. 4. 2014: 6:05 Má vzpomínka na Jana Pavla II.: kardinál Miloslav Vlk **6:10** Hovory o Evropě (1. díl): Evropa uctívá k jednotlivci **6:55** U NÁS aneb o cimbalu o lidové kultuře (93. díl) **8:15** Minuty s Janem Sokolem (7. díl): Znamená spravedlnost „všem stejně“? [P] **8:20** Z pohľadu kardinála **8:50** Má vzpomínka na Jana Pavla II.: Mons. prof. PhDr. Tomáš Halík, Ph.D. **9:00** Studio SANCTORUM [L] **10:00** Svatotočení Jana XXIII. a Jana Pavla II. [L] **12:15** Studio SANCTORUM [L] **13:25** REVOLUCE JANA XXIII.: Druhý vatikánský koncil [P] **14:15** Studio SANCTORUM [L] **15:30** TAJEMSTVÍ JANA PAVLA II.: Z Fatimy k pádu komunismu [P] **16:15** Studio SANCTORUM [L] **17:30** Zárazk v Kostarice [P] **18:05** Poselství svatých: Papež Jan XXIII. **18:15** Můj Bůh a Walter: Vtělení **18:30** Cirkus Noeland (12. díl) **19:00** Sedmihlásky (41. díl): O Kačenkách Kateřinkách [P] **19:10** Vatican magazine (765. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu [P] **19:40** Přejeme si... [P] **19:55** Minuty s Janem Sokolem (7. díl): Znamená spravedlnost „všem stejně“? **20:00** Jan Pavel II. – hledal jsem vás **21:30** V souvislostech (51. díl) **21:55** Koncert Janáčkovy konzervatoře 2011 **23:10** NOEkreace (224. díl) [P] **23:20** Nedělní čtení: 2. neděle velikonoční **23:50** Na koberečku **0:05** Zpravodajský souhrn týdne **0:55** Outdoor Films s Heřmanem Volfem.

Institut pro křesťanskou kulturu zve srdečně zájemce o poznávání křesťanských kořenů Evropy na **MÁJOVOU POUTĚ – Maria Jeutendorf, Melk, Krems (údolí Wachau) v sobotu 24. května 2014.** Putujeme a modlíme se za mír mezi národy.

PROGRAM:

5.15 hod. odjezd autobusu č. 1 z Hrotovic, 5.25 hod. Radkovic, 5.30 hod. Biskupice, 5.40 hod. Jevišovice, 5.50 hod. Hluboké Mašůvky, 6.00 hod. Přímětice, **6.15 hod. Znojmo-lázně.**

5.00 hod. odjezd autobusu č. 2 z Jemnice, 5.20 hod. Moravské Budějovice, 5.30 hod. Pavlice, 5.45 hod. Cítovice, 5.50 hod. Bezkov, 5.55 hod. Mašovice, 6.00 hod. Hradiště, **6.15 hod. Znojmo-lázně.**

5.00 hod. odjezd autobusu č. 3 z Brna (Janáčkovovo divadlo), 5.20 hod. Pohořelice, 5.45 hod. Hrádek, 6.05 hod. Hodonice, **6.15 hod. Znojmo-lázně.**

8.30 hod. příjezd do Maria Jeutendorf. Příchod procesím poutní cestou do kostela Matky Boží Bolestné, který v letech 1695–1978 spravoval řád servitů. V roce 1980 zde byl založen karmel Mater Dolorosa a svůj domov našla na kopci obklopeném svěží přírodou komunita sester karmelitek.

9.00 hod. mše svatá v poutním kostele s doprovodem chrámového sboru při kostele sv. Stanislava v Jemnici. Po mši sva-

té budou vypuštěni poštovní holubi a poté strávíme s přáteli několik chvil v klášterních prostorách, abychom v sobě nechali doznívat duchovní atmosféru.

11.30 hod. odjezd do Melku. Krátká polední zastávka v jednom z nejkrásnějších klášterů Evropy s tradicí trvající více než 900 let.

13.30 hod. odjezd do přístaviště v městečku Spitz. Plavba lodí romantickým údolím Wachau. Oblast je zapsána na seznamu světového dědictví UNESCO.

15.30 hod. vylodění v městečku Krems. Prohlídka města s tisíciletou historií, které v 11. a 12. stol. soupeřilo s Vídní.

17.30 hod. závěrečná pobožnost v kostele sv. Víta, který letos oslaví 1000 let od svého založení.

18.30 hod. předpokládaný odjezd domů – návrat v cca 20.30–21.00 hod.

PŘIHLÁŠKY na tel. 728 272 760 • e-mail: eva.balikova@seznam.cz • www.institut-hradiste.cz.

Cena: 560 Kč pro dospělé, 470 Kč děti do 15 let. V ceně je zahrnuta doprava autobusem, mše svatá v poutním kostele a doprovod. Cena nezahrnuje cestovní pojištění a lodní lístek, který stojí: děti do 9 let zdarma, 10–15 let 8 €, dospělí 16 €. Při skupinovém zakoupení lístku sleva 10 %.

Lipový kříž – Společnost pro kulturní identitu Vás zve na **přednášku Mgr. Michala Semina s názvem SVATOŘEČENÍ VČERA A DNES**, která se budou konat **v úterý 6. května 2014 v 18 hodin** v sále 318, 3. patro, Český svaz vědeckotechnických společností, Novotného lávka 5, Praha 1.

Zveme Vás na **NÁBOŽENSKO-HISTORICKÝ PRŮVOD ZA OBNOVU MARIÁNSKÉHO SLOUPU NA STAROMĚSTSKÉM NÁMĚSTÍ V PRAZE**, který se koná **v sobotu 3. května 2014** s požehnáním Jeho Eminence Dominika kardinála Duky, arcibiskupa pražského a primase českého. Průvod bude **zahájen litaními k českým patronům v bazilice Nanebevzetí Panny Marie Královské kanonie premonstrátů na Strahově v 11.30 hod.** Pokračuje se polední modlitbou a litaní u sochy Panny Marie z exilu a mši svatou v kostele sv. Karla Boromejského. Po mši svatě následuje průvod pražskými kostely za obnovou Mariánského sloupu na Staroměstské náměstí v Praze. Předpokládané zakončení v 16 hod. Tradiční symboly lidové katolické zbožnosti – církevní korouhve, předměty úcty Pražského Jezulátka, Panny Marie a svatých vítány.

BREVIÁŘ PRO LAIKY

19. – 26. DUBNA 2014

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 20. 4.		PO 21. 4.		ÚT 22. 4.		ST 23. 4.		ČT 24. 4.		PÁ 25. 4.		SO 26. 4.	
Antifona	471	527	471	527	471	527	471	527	471	527	471	527	471	527
Žalm	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881
Ranní chvály:														
Hymnus	471	527	471	527	471	527	471	527	471	527	471	527	471	527
Antifony	472	528	472	528	472	528	472	528	472	528	472	528	472	528
Žalmy	813	914	813	914	813	914	813	914	813	914	813	914	813	914
Krátké čtení a zpěv	473	529	483	541	488	547	494	553	499	559	504	565	509	570
Antifona k Zach. kantiku	473	529	483	542	489	548	494	554	499	560	504	565	509	571
Prosby	473	529	483	542	489	548	494	554	500	560	505	565	509	571
Závěrečná modlitba	474	530	484	542	489	548	495	554	500	560	505	566	510	571
Modlitba během dne:														
Hymnus	482	541	482	541	482	541	482	541	482	541	482	541	482	541
Antifony	474	530	484	543	490	549	495	555	500	561	505	566	510	572
Žalmy	474	530	484	543	490	549	495	555	500	561	506	567	510	572
Krátké čtení	476	532	486	545	492	551	497	557	502	562	507	568	512	574
Závěrečná modlitba	474	530	484	542	489	548	495	554	500	560	505	566	510	571
Nešpory:														
SO 19. 4.														
Hymnus	466	521	477	533	477	533	477	533	477	533	477	533	477	533
Antifony	466	522	478	534	478	534	478	534	478	534	478	534	478	534
Žalmy	466	522	478	534	478	534	478	534	478	534	478	534	478	534
Kr. čtení a zpěv	468	524	480	536	487	546	493	552	498	558	503	564	508	569
Ant. ke kant. P. M.	469	525	480	537	487	546	493	552	498	558	503	564	508	570
Prosby	469	525	480	537	488	546	493	552	498	559	503	564	508	570
Záv. modlitba	474	530	474	530	484	542	489	548	495	554	500	560	505	578
Kompletář:	1242	1379	1238	1374	1242	1379	1238	1374	1242	1379	1238	1374	1242	1379

Liturgická čtení

Neděle 20. 4. – slavnost Zmrtvýchvstání Páně
1. čt.: Sk 10,34a.37–43
Ž 118(117),1–2.16ab+17.22–23
Odp.: 24 (*Toto je den, který učinil Hospodin, jásejme a radujeme se z něho!* Nebo: *Aleluja, aleluja, aleluja.*)
2. čt.: Kol 3,1–4 nebo 1 Kor 5,6b–8
Ev.: Jan 20,1–9 (večer: Lk 24,13–35)
Slovo na den: *Viděl pruhy plátna.*

Pondělí 21. 4. – Pondělí v oktávě velikonočním
1. čt.: Sk 2,14.22b–33
Ž 16(15),1–2a+5.7–8.9–10.11
Odp.: 1 (*Ochraň mě, Bože, neboť se utíkám k tobě.* Nebo: *Aleluja.*)
Ev.: Mt 28,8–15
Slovo na den: *Do Galileje.*

Úterý 22. 4. – Úterý v oktávě velikonočním
1. čt.: Sk 2,36–41
Ž 33(32),4–5.18–19.20+22
Odp.: 5b (*Země je plná Hospodinovy milosti.* Nebo: *Aleluja.*)
Ev.: Jan 20,11–18
Slovo na den: *Proč pláčes? Koho hledáš?*

Středa 23. 4. – Středa v oktávě velikonočním
1. čt.: Sk 3,1–10
Ž 105(104),1–2.3–4.6–7.8–9
Odp.: 3b (*Ze srdce at se radují, kdo hledají Hospodina.* Nebo: *Aleluja.*)
Ev.: Lk 24,13–35
Slovo na den: *Zůstaň s námi, neboť se připozdívá.*

Čtvrtek 24. 4. – Čtvrtek v oktávě velikonočním
1. čt.: Sk 3,11–26
Ž 8,2a+5.6–7.8–9
Odp.: 2ab (*Hospodine, náš Pane, jak podivuhodné je tvé jméno po celé zemi!* Nebo: *Aleluja.*)
Ev.: Lk 24,35–48
Slovo na den: *Proč vám v myslí vystávají pochybnosti?*

Pátek 25. 4. – Pátek v oktávě velikonočním
1. čt.: Sk 4,1–12
Ž 118(117),1–2+4.22–24.25–27a
Odp.: 22 (*Kámen, který stavitelé zavrhli, stal se kvádrem nárožním.* Nebo: *Aleluja.*)
Ev.: Jan 21,1–14
Slovo na den: *Přineste několik ryb, které jste právě chytili.*

Sobota 26. 4. – Sobota v oktávě velikonočním
1. čt.: Sk 4,13–21
Ž 118(117),1+14–15.16ab–18.19–21
Odp.: 21a (*Děkuj ti, Hospodine, žeš mě vyslyšel.* Nebo: *Aleluja.*)
Ev.: Mk 16,9–15
Slovo na den: *Káral je pro jejich nevěru a tvrdost srdce.*

